

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

2002/406/FUSP:

- ★ **Rådets fælles aktion af 27. maj 2002 om finansiel støtte til den internationale forhandlingsproces med henblik på vedtagelse af en international adfærdskodeks mod spredning af ballistiske missiler** 1

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 889/2002 af 13. maj 2002 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker ⁽¹⁾** 2
- Kommissionens forordning (EF) nr. 890/2002 af 29. maj 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 891/2002 af 29. maj 2002 om fastsættelse af visse vejledende mængder og af individuelle lofter for udstedelse af licenser for indførsel af bananer til Fællesskabet i tredje kvartal af 2002 i forbindelse med toldkontingenterne 8
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 892/2002 af 29. maj 2002 om fastsættelse af støtten i produktionsåret 2002/03 for ferskner og pærer bestemt til forarbejdning i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96** 9
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer** 10
- Erklæring fra Rådet 22

Rådet

2002/407/EF:

- ★ Afgørelse nr. 2/2002 truffet af Associeringsrådet EU-Den Tjekkiske Republik den 27. marts 2002 om vedtagelse af de almindelige vilkår og betingelser for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets programmer 23

Kommissionen

2002/408/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 24. maj 2002 om salg af rester af EF-olivenolie fra det italienske interventionsorgan (meddelt under nummer K(2002) 1642) 25

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

- ★ Afgørelse truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden nr. 308/2000/KOL den 30. oktober 2001 om nye retningslinjer for anvendelsen af EØS-statsstøttereglerne for så vidt angår statsstøtte og risikovillig kapital og om niogtyvende ændring af de procedurermæssige og materielle regler for statsstøtte 27

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 163/2002 af 28. januar 2002 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 368/98 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af glyphosat afsendt fra Malaysia eller Taiwan, uanset om de er angivet med oprindelse i Malaysia eller Taiwan eller ej, og om afslutning af undersøgelsen vedrørende importen fra en malaysisk og en taiwansk eksporterende producent (EFT L 30 af 31.1.2002) 38
- ★ Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 311/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5"-disketter) med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea (EFT L 50 af 21.2.2002) 38
- ★ Berigtigelse til protokol til Europaafreden om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side om overensstemmelsesvurdering og accept af industriprodukter (PECA) (EFT L 135 af 17.5.2001) 39

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS FÆLLES AKTION

af 27. maj 2002

om finansiel støtte til den internationale forhandlingsproces med henblik på vedtagelse af en international adfærdskodeks mod spredning af ballistiske missiler

(2002/406/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, og særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 14. maj 2001 konklusioner om ikke-spredning af missiler.
- (2) Det Europæiske Råd vedtog på mødet i Göteborg den 16. juni 2001 en erklæring om forebyggelse af spredning af ballistiske missiler og understregede, at det er fast besluttet på at bekæmpe en sådan spredning med udgangspunkt i den globale udbredelse af den internationale adfærdskodeks (i det følgende benævnt »ICOC«).
- (3) Unionen har aktivt medvirket til at fremme den globale udbredelse af ICOC.
- (4) Første møde om ICOC den 7.-8. februar 2002 i Paris var tilrettelagt af den franske regering, og Unionen vil gerne medvirke til afholdelsen af endnu et møde i Madrid ved at yde finansiel støtte hertil —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

1. For at fremme den internationale forhandlingsproces med henblik på endelig udformning af ICOC, der fører frem til en international konference senest i 2002, hvor kodeksen skal vedtages, vil Den Europæiske Union yde finansiel støtte til afholdelsen af endnu et møde om ICOC i Madrid. Dette møde vil blive afholdt under forsæde af formandskabet for Den Euro-

pæiske Union i snævert samarbejde med formandskabet for det første møde.

2. Støtten skal dække tilrettelæggelsen og afholdelsen af konferencen, med undtagelse af deltagernes rejser og opholdsudgifter.

Artikel 2

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af artikel 1 er 55 000 EUR.

2. De udgifter, der finansieres med det beløb, der er anført i stk. 1, forvaltes i overensstemmelse med de procedurer og regler, der gælder for Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 3

Denne fælles aktion træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den gælder indtil den 31. december 2002.

Artikel 4

Denne fælles aktion offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. maj 2002.

På Rådets vegne

M. ARIAS CAÑETE

Formand

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 889/2002**af 13. maj 2002****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er væsentligt, at den fælles transportpolitik sikrer passagerer, der udsættes for luftfartsulykker, et rimeligt erstatningsniveau.
- (2) Den 28. maj 1999 blev en ny konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring vedtaget i Montreal, og denne konvention opstiller nye, globale regler for erstatningsansvaret i forbindelse med ulykker ved international lufttransport, som skal afløse reglerne i Warszawa-konventionen af 1929 med senere ændringer ⁽⁴⁾.
- (3) Warszawa-konventionen vil fortsat være gældende sideløbende med Montreal-konventionen på ubestemt tid.
- (4) Montreal-konventionen indfører en ordning med ubegrænset erstatningsansvar ved flypassagerers død eller tilskadekomst.
- (5) Fællesskabet har underskrevet Montreal-konventionen og dermed udtrykt sin hensigt om at tiltræde konventionen ved at ratificere den.

(6) Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker ⁽⁵⁾ bør ændres for at bringe den i overensstemmelse med Montreal-konventionens bestemmelser, så der skabes en ensartet ordning for erstatningsansvar i forbindelse med international lufttransport.

(7) Denne forordning og Montreal-konventionen øger beskyttelsen af passagerer og deres pårørende og kan ikke fortolkes således, at deres beskyttelse forringes i forhold til gældende lovgivning på datoen for denne forordnings vedtagelse.

(8) På det indre marked for luftfart skelnes der ikke længere mellem national og international transport, og det vil derfor være hensigtsmæssigt, at erstatningsansvaret i Fællesskabet er det samme i både international og national transport.

(9) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er det hensigtsmæssigt at gøre en indsats på fællesskabsplan for at skabe ensartede regler for alle Fællesskabets luftfartsselskaber.

(10) En ordning med ubegrænset erstatningsansvar i tilfælde af passagerens død eller tilskadekomst er rimelig inden for et sikkert og moderne luftfartssystem.

(11) Fællesskabets luftfartsselskaber bør ikke kunne påberåbe sig Montreal-konventionens artikel 21, stk. 2, medmindre de kan bevise, at skaden ikke skyldes uagtsom eller forsætlig handling eller undladelse fra selskabernes eller deres ansattes eller agents side.

(12) Ensartede erstatningsgrænser for erstatning ved tab, beskadigelse eller ødelæggelse af bagage og ved tab, som skyldes forsinkelse, som gælder alle rejser med Fællesskabets luftfartsselskaber, vil sikre både passagerne og luftfartsselskaberne enkle og tydelige regler og sætte passagerne i stand til at vide, hvornår yderligere forsikring er nødvendig.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 68 og EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 298.

⁽²⁾ EFT C 123 af 25.4.2001, s. 47.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 5.4.2001 (EFT C 21 af 24.1.2002, s. 256), Rådets fælles holdning af 19.12.2001 (EFT 58 E af 5.3.2002, s. 8) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12.3.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 194 af 18.7.2001, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 285 af 17.10.1997, s. 1.

- (13) Det ville være upraktisk for Fællesskabets luftfartsselskaber og forvirrende for deres passagerer, hvis de var underkastet forskellige erstatningsordninger på forskellige dele af deres rutenet.
- (14) Det er ønskeligt at afhjælpe ulykkesofrenes og deres forsørgelsesafhængige pårørendes øjeblikkelige økonomiske behov i tidsrummet umiddelbart efter ulykken.
- (15) Ifølge Montreal-konventionens artikel 50 skal parterne sikre, at luftfartsselskaberne er tilstrækkeligt forsikrede, og der må tages hensyn til artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾, når denne bestemmelse skal opfyldes.
- (16) Det er ønskeligt, at alle passagerer får elementære oplysninger om erstatningsreglerne, så de kan sørge for yderligere forsikring inden rejsen, hvis det er nødvendigt.
- (17) Det er nødvendigt at ændre de beløb, der er fastsat i denne forordning, under hensyn til inflationen og til eventuelle ændringer af erstatningsgrænserne i Montreal-konventionen.
- (18) I det omfang der er behov for yderligere bestemmelser for at gennemføre Montreal-konventionen på punkter, der ikke er omfattet af forordning (EF) nr. 2027/97 er det medlemsstaternes ansvar at fastsætte sådanne bestemmelser —
- b) »EF-luftfartsselskab«: et luftfartsselskab med gyldig operativ godkendelse udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2407/92
- c) »erstatningsberettiget«: en passager eller enhver person, som efter gældende ret har ret til at fremsætte krav i forbindelse med en passager
- d) »bagage«: medmindre andet er specificeret, både indchecket og ikke-indchecket bagage, jf. definitionen i Montreal-konventionens artikel 17, stk. 4
- e) »SDR«: en særlig trækingsrettighed som fastsat af Den Internationale Valutafond
- f) »Warszawa-konventionen«: konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, underskrevet i Warszawa den 12. oktober 1929, eller Warszawa-konventionen, som ændret i Haag den 28. september 1955, og tillægskonventionen til Warszawa-konventionen, undertegnet i Guadalajara den 18. september 1961
- g) »Montreal-konventionen«: konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, underskrevet i Montreal den 28. maj 1999.
2. Begreber i denne forordning, som ikke er defineret i stk. 1, er de samme som i Montreal-konventionen.«

4) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Fællesskabets luftfartsselskabers erstatningsansvar for passagerer og deres bagage er underlagt alle bestemmelserne i Montreal-konventionen vedrørende sådant erstatningsansvar.

2. Forsikringsforpligtelsen i artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2407/92, for så vidt som den vedrører erstatningsansvar for passagerer, skal forstås sådan, at Fællesskabets luftfartsselskaber skal være forsikret for et beløb, som er tilstrækkeligt til at sikre, at alle erstatningsberettigede personer ubeskåret får udbetalt det beløb, de er berettigede til ifølge denne forordning.«

5) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 3a

Det supplerende beløb, som Fællesskabets luftfartsselskaber ifølge Montreal-konventionens artikel 22, stk. 2, kan opkræve, når en passager afgiver en særlig erklæring om interesse i at få bagagen leveret på bestemmelsesstedet, fastsættes efter en sats, som bygger på forholdet mellem de øgede omkostninger ved transport og forsikring af den pågældende bagage over for de tilsvarende omkostninger ved bagage, hvis værdi ligger på eller under erstatningsgrænsen. Passagerne skal efter anmodning underrettes om denne sats.«

6) Artikel 4 udgår.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2027/97 ændres således:

1) Titlen affattes således:

»Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar for så vidt angår lufttransport af passagerer og deres bagage.«

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Denne forordning gennemfører Montreal-konventionens bestemmelser om luftbefordring af passagerer og deres bagage og fastsætter visse supplerende bestemmelser. Den udvider også disse bestemmelsers gyldighed til at omfatte lufttransport inden for én medlemsstat.«

3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

a) »luftfartsselskab«: et lufttrafikforetagende med gyldig operativ godkendelse

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

7) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. EF-luftfartsselskabet udbetaler omgående og senest 15 dage efter, at den erstatningsberettigede person er blevet identificeret, sådanne forskudsbeløb, som måtte være nødvendige til dækning af øjeblikkelige økonomiske behov, og som står i forhold til omfanget af den lidte skade.

2. Uanset stk. 1, må en forskudsudbetaling ved dødsfald ikke være under 16 000 SDR udtrykt i euro for hver passager.

3. Forskudsudbetaling er ikke ensbetydende med anerkendelse af erstatningsansvar og kan fraregnes et eventuelt senere erstatningsbeløb, som udbetales på grundlag af Fællesskabets luftfartsselskabers erstatningsansvar, men skal kun tilbagebetales i de i artikel 20 i Montreal-konventionen nævnte tilfælde, eller hvis den person, som har modtaget forskudsudbetalingen, ikke er den erstatningsberettigede person.«

8) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Alle luftfartsselskaber skal, når de sælger lufttransport i Fællesskabet, sikre, at passagererne har adgang til et sammendrag af de væsentligste bestemmelser om erstatningsansvar for så vidt angår passagerer og deres bagage, herunder frister for at indgive erstatningskrav samt oplysninger om muligheden for at afgive en særlig erklæring for bagagen på alle salgsteder, herunder også ved salg pr. telefon og via Internettet. For at opfylde dette informationskrav skal Fællesskabets luftfartsselskaber bruge den informationsnotits, der findes i bilaget. Sammendraget eller notitsen kan dog ikke lægges til grund for et erstatningskrav eller fortolkningen af bestemmelserne i denne forordning eller i Montreal-konventionen.

2. Ud over oplysningskravene i stk. 1, skal alle luftfartsselskaber i forbindelse med lufttransport, der ydes eller købes i Fællesskabet, give alle passagerer skriftlig oplysning om

- grænsen for luftfartsselskabets erstatningsansvar ved død eller tilskadekomst på den pågældende flyvning, hvis en sådan grænse findes
- grænsen for luftfartsselskabets erstatningsansvar ved ødelæggelse, tab eller beskadigelse af bagage på den pågældende flyvning og et varsel om, at bagage, hvis værdi overskrider dette beløb, bør angives til luftfartsselskabet ved indcheckningen eller forsikres fuldt ud af passageren selv inden rejsen
- grænsen for luftfartsselskabets erstatningsansvar ved tab, som skyldes forsinkelse, på den pågældende flyvning.

3. Hvis hele transporten udføres af luftfartsselskaber fra Fællesskabet, skal de erstatningsgrænser, der anføres i overensstemmelse med informationskravene i stk. 1 og 2, være dem, som er fastsat i denne forordning, medmindre et luftfartsselskab frivilligt anvender højere grænser. Udføres hele transporten af luftfartsselskaber fra tredje-lande, gælder stk. 1 og 2 kun for transport til, fra eller inden for Fællesskabet.«

9) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Senest tre år efter den dato, hvor forordning (EF) nr. 889/2002 (*) finder anvendelse, udarbejder Kommissionen en rapport om dens anvendelse. Kommissionen skal især undersøge behovet for at ændre de beløb, som angives i Montreal-konventions relevante artikler, på baggrund af den økonomiske udvikling og meddelelser fra ICAO.

(*) EFT L 140 af 30.5.2002, s. 2.«

10) Følgende bilag tilføjes:

»BILAG

Luftfartsselskabers erstatningsansvar i forhold til passager og deres bagage

Disse oplysninger indeholder et sammendrag af de regler vedrørende erstatningsansvar, der gælder for EF-luftfartsselskaber i henhold til EF-lovgivningen og Montreal-konventionen.

Erstatning ved død eller tilskadekomst

Der er ingen økonomiske grænser for erstatningsansvaret i tilfælde af en passagers tilskadekomst eller død. For skader op til 100 000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta) kan luftfartsselskabet ikke bestride erstatningskravet. Luftfartsselskabet kan kun bestride et højere erstatningskrav ved at bevise, at det ikke har handlet uagtsomt eller på anden måde bærer ansvaret for skaden.

Forskudsudbetaling

Hvis en passager bliver dræbt eller kommer til skade, skal luftfartsselskabet udbetale et forskud til dækning af øjeblikkelige økonomiske behov inden 15 dage efter, at det er fastslået, hvem der er den erstatningsberettigede person. I tilfælde af dødsfald kan dette forskud ikke være mindre end 16 000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta).

Passagerforsinkelser

I tilfælde af passagerforsinkelse har luftfartsselskabet pligt til at betale erstatning for skade, medmindre det har truffet alle nødvendige forholdsregler for at undgå skade, eller det var umuligt at træffe sådanne forholdsregler. Erstatningsansvaret for passagerforsinkelser er begrænset til 4 150 SDR (cirkabeløb i lokal valuta).

Bagageforsinkelser

I tilfælde af bagageforsinkelse har luftfartsselskabet pligt til at betale erstatning for skade, medmindre det har truffet alle nødvendige forholdsregler for at undgå skade, eller det var umuligt at træffe sådanne forholdsregler. Erstatningsansvaret for bagageforsinkelser er begrænset til 1 000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta).

Ødelagt, bortkommet eller beskadiget bagage

Luftfartsselskabet har pligt til at betale erstatning for ødelagt, bortkommet eller beskadiget bagage med indtil 1 000 SDR (cirkabeløb i lokal valuta). Når der er tale om indchecket bagage, har selskabet pligt til at betale erstatning, selv om det ikke har udvist fejl, medmindre der var defekter ved bagagen. Hvis det drejer sig om bagage, der ikke er indchecket, har selskabet pligt til at betale erstatning for skader, når det har udvist fejl.

Højere grænser for bagage

Passagerer kan aftale højere erstatningsgrænser ved senest ved indcheckningen at afgive en særlig erklæring og mod at betale et tillæg.

Klager vedrørende bagage

I tilfælde af beskadiget, forsinket, bortkommet eller ødelagt bagage skal passageren hurtigst muligt underrette luftfartsselskabet skriftligt. I tilfælde af skader på indchecket bagage skal passageren klage skriftligt inden syv dage, og i tilfælde af forsinkelse inden 21 dage, i

begge tilfælde regnet fra den dag, hvor bagagen er stillet til rådighed for passageren.

Erstatningsansvar for kontraherende luftfartsselskaber og de luftfartsselskaber, der foretager flyvningen

Er det luftfartsselskab, der udfører flyvningen, ikke det samme som det kontraherende luftfartsselskab, kan passageren selv vælge, hvilket af luftfartsselskaberne han vil sende sin klage til eller kræve erstatning af. Hvis et luftfartsselskabs navn og kode er anført på billetten, er dette det kontraherende luftfartsselskab.

Søgsmålsfrist

Erstatningssag skal anlægges ved domstolene inden to år fra den dato, hvor flyet ankom eller burde være ankommet.

Grundlag for oplysningerne

Ovenstående regler bygger på Montreal-konventionen af 28. maj 1999, der er gennemført i Fællesskabet ved forordning (EF) nr. 2097/97, som ændret ved forordning (EF) nr. 889/2002, og medlemsstaternes nationale lovgivning.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder fra datoen for ikrafttrædelsen eller fra Montreal-konventionens ikrafttrædelse for Fællesskabet, idet den seneste af disse datoer betragtes som afgørende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

J. PIQUÉ I CAMPS

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 890/2002**af 29. maj 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 30. maj 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 29. maj 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	40,0
	204	35,8
	999	37,9
0707 00 05	052	94,8
	220	154,8
	999	124,8
0709 90 70	052	89,0
	999	89,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,0
	204	48,2
	220	86,6
	388	66,9
	600	53,2
	624	78,8
	999	64,0
0805 50 10	388	62,4
	512	50,0
	528	59,6
	999	57,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	84,3
	400	101,9
	404	114,1
	508	73,2
	512	81,9
	524	83,4
	528	76,1
	720	156,5
	804	106,7
	999	97,6
0809 20 95	052	434,6
	400	303,6
	999	369,1

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 891/2002**af 29. maj 2002****om fastsættelse af visse vejledende mængder og af individuelle lofter for udstedelse af licenser for indførsel af bananer til Fællesskabet i tredje kvartal af 2002 i forbindelse med toldkontingenterne**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2587/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 14, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 349/2002 ⁽⁴⁾, kan der fastsættes en vejledende mængde, som udtrykkes ved en fast procentdel af de mængder, der er disponible for hvert af toldkontingenterne, for udstedelsen af importlicenser for hvert af de første tre kvartaler i året.
- (2) Oplysningerne om dels de mængder bananer, der blev afsat i Fællesskabet i 2001, navnlig de faktiske indførsler i tredje kvartal, dels den forventede forsyning og det forventede forbrug på fællesskabsmarkedet i samme tredje kvartal af 2002, medfører, at der bør fastsættes vejledende mængder for A/B- og C-toldkontingenterne med henblik på at sikre en tilfredsstillende forsyning af hele Fællesskabet og den fortsatte handel mellem produktions- og afsætningsleddene.
- (3) På basis af samme oplysninger bør der i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001 fastsættes den maksimale mængde, som hver importør kan indgive licensansøgning om for tredje kvartal af 2002.
- (4) Bestemmelserne i denne forordning bør straks træde i kraft, da de skal anvendes inden begyndelsen af perioden

for indgivelse af licensansøgninger for tredje kvartal af 2002.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den vejledende mængde, jf. artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 896/2001, for indførsel af bananer i forbindelse med toldkontingenterne, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93, fastsættes for tredje kvartal af 2002 til 23 % af de mængder, der er disponible for traditionelle importører og ikke-traditionelle importører under A/B- og C-toldkontingenterne.

Artikel 2

Den godkendte mængde, jf. artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 896/2001, for indførsel af bananer i forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 404/93, fastsættes for tredje kvartal af 2002 til 23 % af den referencemængde, der er fastsat i henhold til artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 896/2001 for traditionelle importører under A/B- og C-toldkontingenterne, og til 23 % af den mængde, der er fastsat og meddelt i henhold til artikel 9, stk. 3, i forordning (EF) nr. 896/2001 for ikke-traditionelle importører under A/B- og C-toldkontingenterne.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 126 af 8.5.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 55 af 26.2.2002, s. 17.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 892/2002**af 29. maj 2002****om fastsættelse af støtten i produktionsåret 2002/03 for ferskner og pærer bestemt til forarbejdning i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1239/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 449/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1343/2001 ⁽⁴⁾ skal Kommissionen offentliggøre støttebeløbet for ferskner og pærer efter kontrol af, at tærsklerne i bilag III til forordning (EF) nr. 2201/96 er blevet overholdt.
- (2) Gennemsnittet af de mængder ferskner, der i henhold til støtteordningen blev forarbejdet i de foregående tre produktionsår, ligger under EF-tærsklen. Støtten i produktionsåret 2002/03 er for hver berørt medlemsstat det beløb, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96.
- (3) Gennemsnittet af de mængder pærer, der i henhold til støtteordningen blev forarbejdet i de foregående tre produktionsår, ligger over EF-tærsklen. Støtten i produktionsåret 2002/03 er det beløb, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96, i de medlemsstater, som ikke har overskredet deres tærskler, og samme beløb, nedsat med overskridelserne af tærsklen, i

hver af de øvrige berørte medlemsstater, efter fordeling i henhold til artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, i nævnte forordning af de ikke-forarbejdede mængder.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 2002/03 er den i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2201/96 omhandlede støtte

- a) for ferskner på 47,70 EUR/t
- b) for pærer på:
 - 54,27 EUR/t i Grækenland
 - 161,70 EUR/t i Spanien
 - 135,59 EUR/t i Frankrig
 - 151,52 EUR/t i Italien
 - 157,56 EUR/t i Nederlandene
 - 161,70 EUR/t i Østrig
 - 161,70 EUR/t i Portugal.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes for produktionsåret 2002/03.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 171 af 26.6.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 64 af 6.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 181 af 4.7.2001, s. 16.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/32/EF**af 7. maj 2002****om uønskede stoffer i foderstoffer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 26. marts 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør foretages en række ændringer i Rådets direktiv 1999/29/EF af 22. april 1999 om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer ⁽⁴⁾. Af hensyn til klarheden og anvendeligheden bør nævnte direktiv nyaffattes.
- (2) Den animalske produktion er af meget stor betydning for landbruget i Fællesskabet, og tilfredsstillende resultater for så vidt angår folkesundheden og dyresundheden, dyrs velfærd, miljøet og producenterne økonomi afhænger i vidt omfang af, at der anvendes gode og egnede foderstoffer.
- (3) For at sikre landbrugets produktivitet og bæredygtighed og for at kunne beskytte folkesundheden, dyresundheden, dyrs velfærd og miljøet er det nødvendigt, at der findes regler for foderstoffer. Endvidere er der behov for omfattende hygiejnebestemmelser for at garantere kvaliteten af foderstoffer på de enkelte bedrifter, også selv om foderstofferne ikke er fremstillet kommercielt.
- (4) De regler, der gælder for kvaliteten og sikkerheden af produkter bestemt til foder, skal også gælde for kvaliteten og sikkerheden af det vand, dyrene drikker. Selv om definitionen af foderstoffer ikke udelukker, at vand betragtes som foderstof, er vand ikke medtaget i den ikke-udtømmende liste over de vigtigste fodermidler, der

findes i Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning og brug af fodermidler ⁽⁵⁾. Spørgsmålet om, hvorvidt vand skal betragtes som foderstof, skal drøftes inden for rammerne af nævnte direktiv.

- (5) Det er konstateret, at tilsætningsstoffer kan indeholde uønskede stoffer. Direktivets anvendelsesområde bør derfor udvides til også at omfatte tilsætningsstoffer.
- (6) Produkter bestemt til foder kan indeholde uønskede stoffer, som kan bringe dyrs sundhed eller, når de forekommer i animalske produkter, menneskers sundhed eller miljøet i fare.
- (7) Det er umuligt fuldstændigt at fjerne uønskede stoffer, men det er vigtigt at nedbringe indholdet af dem i produkter bestemt til foder under skyldig hensyntagen til stoffets akutte giftighed, dets bioakkumulerbarhed og dets nedbrydelighed, så der ikke opstår uønskede og skadelige virkninger. Det er på nuværende tidspunkt uhensigtsmæssigt at fastsætte indholdet under følsomhedsgrænsen for de analysemetoder, der skal fastlægges på fællesskabsplan.
- (8) Bestemmelsesmetoderne for restkoncentrationer af uønskede stoffer forfines til stadighed, således at det endog er muligt at påvise restkoncentrationer, som er uden betydning for dyrs og menneskers sundhed.
- (9) Uønskede stoffer må kun på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, forekomme i produkter bestemt til foder, og de må ikke anvendes på nogen anden måde med henblik på foder. Dette direktiv bør derfor anvendes med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser om foder, særlig reglerne for foderblandinger.
- (10) Dette direktiv skal gælde for produkter bestemt til foder lige fra det tidspunkt, hvor de kommer ind i Fællesskabet. Det skal derfor præciseres, at det fastsatte maksimumsindhold af uønskede stoffer i almindelighed gælder fra det tidspunkt, hvor produkter bestemt til foder bringes i omsætning eller anvendes, i alle led, og navnlig straks fra det tidspunkt, hvor de importeres.

⁽¹⁾ EFT C 89 E af 28.3.2000, s. 70, og EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 346.

⁽²⁾ EFT C 140 af 18.5.2000, s. 9.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.10.2000 (EFT C 178 af 22.6.2001, s. 160), Rådets fælles holdning af 17.9.2001 (EFT C 4 af 7.1.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 12.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 10.4.2002 og Rådets afgørelse af 22.4.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 115 af 4.5.1999, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 35. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/16/EF (EFT L 105 af 3.5.2000, s. 36).

- (11) Produkter bestemt til foder skal være af sund og sædvanlig handelskvalitet og må derfor ikke, når de anvendes korrekt, udgøre nogen fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet eller påvirke den animalske produktion ugunstigt. Det er derfor nødvendigt at forbyde, at produkter bestemt til foder med et indhold af uønskede stoffer, der overstiger de maksimumsindhold, der er fastsat i bilag I, anvendes eller bringes i omsætning.
- (12) Det er nødvendigt, at forekomsten af visse uønskede stoffer i tilskudsfoder begrænses ved fastsættelse af passende maksimumsindhold.
- (13) I visse tilfælde fastsættes et maksimumsindhold under hensyntagen til baggrundsværdier, men det bør til stadighed tilstræbes at begrænse forekomsten af bestemte uønskede stoffer i produkter bestemt til foder til det lavest mulige niveau, så deres forekomst i fødekæden (foder og fødevarer) nedbringes. Der bør derfor i henhold til dette direktiv kunne fastsættes indgrebstærskler, som ligger langt under de fastsatte maksimumsindhold. Når sådanne indgrebstærskler overskrides, skal der iværksættes undersøgelser af, hvor de uønskede stoffer kommer fra, og der skal træffes foranstaltninger til at mindske eller fjerne de pågældende kilder.
- (14) Når menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet er i fare, bør medlemsstaterne have mulighed for midlertidigt at nedsætte de fastsatte tilladte maksimumsindhold, at fastsætte maksimumsindhold for andre stoffer eller at forbyde forekomsten af sådanne stoffer i produkter bestemt til foder. For at sikre en ensartet anvendelse bør afgørelser om eventuelle ændringer i bilag I træffes efter en EF-hasteprocedure på grundlag af fornøden dokumentation og under anvendelse af forsigtighedsprincippet.
- (15) For omsætning af produkter bestemt til foder, der opfylder betingelserne i dette direktiv, gælder, for så vidt angår deres indhold af uønskede stoffer, kun de begrænsninger, der er fastsat i dette direktiv og i Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet⁽¹⁾.
- (16) Medlemsstaterne skal fastsætte passende kontrolbestemmelser i overensstemmelse med direktiv 95/53/EF for at sikre, at kravene for så vidt angår uønskede stoffer er opfyldt, når produkter bestemt til foder anvendes eller bringes i omsætning.
- (17) Det er nødvendigt, at der indføres en passende fælleskabsprocedure for tilpasning af de tekniske bestem-

melser i bilagene til dette direktiv på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling.

- (18) For at lette gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Foderstofkomité, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 70/372/EØF⁽²⁾.
- (19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører uønskede stoffer i produkter bestemt til foder.
2. Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i:
 - a) Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽⁴⁾
 - b) Rådets direktiv 96/25/EF og Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger⁽⁵⁾
 - c) Rådets direktiv 76/895/EØF af 23. november 1976 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grøntsager⁽⁶⁾, Rådets direktiv 86/362/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester i og på korn⁽⁷⁾, Rådets direktiv 86/363/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse⁽⁸⁾ og Rådets direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽⁹⁾, hvis disse pesticidrester ikke er opført i bilag I til nærværende direktiv

⁽²⁾ EFT L 170 af 3.8.1970, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2205/2001 (EFT L 297 af 15.11.2001, s. 3).

⁽⁵⁾ EFT L 86 af 6.4.1979, s. 30. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/2/EF (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 23).

⁽⁶⁾ EFT L 340 af 9.12.1976, s. 26. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/57/EF (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 76).

⁽⁷⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 37. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2002/23/EF (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 13).

⁽⁸⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 43. Senest ændret ved direktiv 2002/23/EF.

⁽⁹⁾ EFT L 350 af 14.12.1990, s. 71. Senest ændret ved direktiv 2002/23/EF.

⁽¹⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/46/EF (EFT L 234 af 1.9.2001, s. 55).

- d) fællesskabslovgivningen om veterinærspørgsmål vedrørende folkesundhed og dyresundhed
- e) Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer ⁽¹⁾
- f) Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål ⁽²⁾.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »foderstoffer«: produkter af vegetabilsk eller animalsk oprindelse i deres naturlige form, friske eller konserverede, og derivater af disse efter industriel forarbejdning samt organiske eller uorganiske stoffer, ublandede eller blandede, som kan indeholde tilsætningsstoffer, og som er bestemt til fodring af dyr
- b) »fodermidler«: forskellige vegetabiliske eller animalske produkter i naturlig tilstand, friske eller konserverede, og derivater af disse efter industriel forarbejdning samt organiske eller uorganiske stoffer, som kan indeholde tilsætningsstoffer, og som er bestemt til fodring af dyr, i enten uforandret eller forarbejdet stand, til fremstilling af foderblandinger eller som bærestof i forblandinger
- c) »tilsætningsstof«: tilsætningsstof som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 70/524/EØF
- d) »forblandinger«: blandinger af tilsætningsstoffer eller blandinger af et eller flere tilsætningsstoffer med stoffer, der anvendes som bærestof, bestemt til fremstilling af foderstoffer
- e) »foderblandinger«: blandinger af fodermidler med eller uden tilsætningsstoffer, der er beregnet til fodring af dyr, i form af fuldfoder eller tilskudsfoder
- f) »tilskudsfoder«: blandinger af foderstoffer, der har et stort indhold af visse stoffer, og som på grund af deres sammensætning kun dækker den daglige ration, når de anvendes sammen med andre foderstoffer
- g) »fuldfoder«: blandinger af foderstoffer, der på grund af deres sammensætning fuldt ud dækker den daglige ration
- h) »produkter bestemt til foder«: fodermidler, forblandinger, tilsætningsstoffer, foderstoffer og alle andre produkter, der er bestemt til anvendelse i, eller som anvendes i foder
- i) »daglig ration«: den gennemsnitlige samlede mængde foderstoffer med et vandindhold på 12 %, der kræves til dækning af det fulde daglige næringsbehov for et dyr af en bestemt art og aldersklasse og med en bestemt ydelse

⁽¹⁾ EFT L 213 af 21.7.1982, s. 8. Senest ændret ved direktiv 1999/20/EF (EFT L 80 af 25.3.1999, s. 20).

⁽²⁾ EFT L 237 af 22.9.1993, s. 23. Senest ændret ved direktiv 1999/29/EF (EFT L 115 af 4.5.1999, s. 32).

- j) »dyr«: dyr, der tilhører arter, som mennesker normalt fodrer og holder eller anvender til konsum, og dyr, der lever frit i naturen, hvis de fodres med foderstoffer
- k) »omsætning« eller »handel«: besiddelse af produkter til foderbrug med henblik på salg, herunder udbud, eller enhver anden form for overdragelse til tredjemand enten gratis eller mod vederlag samt selve salget eller andre former for overdragelse
- l) »uønsket stof«: ethvert stof eller produkt, bortset for patogener, der forekommer i og/eller på produkter bestemt til foder, og som udgør en potentiel fare for dyrs og menneskers sundhed eller for miljøet, eller som kan påvirke den animalske produktion ugunstigt.

Artikel 3

1. Produkter bestemt til foder må kun indføres fra tredjelande til anvendelse i Fællesskabet, bringes i omsætning og/eller anvendes i Fællesskabet, hvis de er af sund og sædvanlig handelskvalitet og derfor, når de anvendes korrekt, ikke udgør nogen fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet eller ikke kan påvirke den animalske produktion ugunstigt.

2. Navnlig kan produkter bestemt til foder, hvis indhold af uønskede stoffer ikke overholder de maksimumsindhold, der er fastsat i bilag I, ikke anses for at være i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de uønskede stoffer, der er opført i bilag I, kun kan tolereres i produkter bestemt til foder på de betingelser, der er fastsat i bilag I.

2. For at mindske eller fjerne kilder til uønskede stoffer i produkter bestemt til foder foretager medlemsstaterne i samarbejde med de erhvervsdrivende undersøgelser for at identificere kilderne til uønskede stoffer i tilfælde, hvor det fastsatte maksimumsindhold overskrides, og hvor der påvises et forhøjet indhold af visse stoffer under hensyntagen til baggrundsværdier. Med henblik på en ensartet fremgangsmåde i tilfælde af forhøjet indhold kan det være nødvendigt at fastsætte indgrebstærskler, der udløser sådanne undersøgelser. Disse tærskler kan fastsættes i bilag II.

Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger om og resultater vedrørende kilden og de foranstaltninger, der er truffet for at nedsætte indholdet af eller fjerne de uønskede stoffer. Disse oplysninger fremsendes i forbindelse med den årlige rapport, som skal sendes til Kommissionen i henhold til artikel 22 i direktiv 95/53/EF, undtagen i de tilfælde, hvor oplysningerne er umiddelbart relevante for de øvrige medlemsstater. I så fald skal oplysningerne indsendes straks.

Artikel 5

Medlemsstaterne foreskriver, at produkter bestemt til foder, hvis indhold af et uønsket stof overstiger maksimumsindholdet som fastsat i bilag I, ikke må blandes med det samme eller med andre produkter bestemt til foder med henblik på fortynding.

Artikel 6

I det omfang der ikke findes særlige bestemmelser for tilskuds-foder, foreskriver medlemsstaterne under hensyntagen til, hvor stor en mængde der foreskrives for anvendelsen af det i en daglig ration, at tilskudsfoderet ikke må have et større indhold af de i bilag I opførte stoffer end det, der er fastsat for fuld-foder.

Artikel 7

1. Hvis en medlemsstat på grund af nye oplysninger eller en revurdering af allerede foreliggende oplysninger, som er fremkommet eller foretaget efter vedtagelsen af de pågældende bestemmelser, har grund til at antage, at et maksimumsindhold som fastsat i bilag I eller et uønsket stof, der ikke er nævnt i bilag I, udgør en fare for dyrs eller menneskers sundhed eller for miljøet, kan den pågældende medlemsstat midlertidigt nedsætte det gældende maksimumsindhold, fastsætte et maksimumsindhold eller forbyde forekomsten af dette uønskede stof i produkter bestemt til foder. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrunder sin afgørelse.

2. Det afgøres straks efter proceduren i artikel 12, om bilag I og II skal ændres.

Så længe hverken Rådet eller Kommissionen har truffet nogen afgørelse, kan medlemsstaten opretholde de foranstaltninger, den har iværksat.

Medlemsstaten sikrer, at den trufne afgørelse offentliggøres.

Artikel 8

1. Efter proceduren i artikel 11 tilpasser Kommissionen bilag I og II på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling.

2. Efter proceduren i artikel 11

- vedtager Kommissionen regelmæssigt konsoliderede udgaver af bilag I og II, hvori alle tilpasninger i henhold til stk. 1 indsættes
- kan Kommissionen fastsætte kriterier for godkendelse af rensningsprocesser for produkter bestemt til foder samt for godkendelse af de produkter, der har gennemgået sådanne processer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes foranstaltninger til sikring af, at processer, der godkendes i henhold til stk. 2, anvendes korrekt, og at de rensede produkter bestemt til foder er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I.

Artikel 9

Medlemsstaterne sikrer, at der for omsætning af produkter bestemt til foder, der er i overensstemmelse med dette direktiv, ikke gælder yderligere begrænsninger med hensyn til forekomst af uønskede stoffer end dem, der følger af dette direktiv og af direktiv 95/53/EF.

Artikel 10

Bestemmelser, der kan få indvirkning på folkesundheden eller dyresundheden eller på miljøet, vedtages efter høring af det eller de relevante videnskabelige udvalg.

Artikel 11

1. Kommissionen bistås af Den Stående Foderstofkomité, der blev nedsat ved artikel 1 i afgørelse 70/372/EØF.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dens artikel 8.

3. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 12

1. Kommissionen bistås af Den Stående Foderstofkomité, der blev nedsat ved artikel 1 i afgørelse 70/372/EØF.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dens artikel 8.

3. Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 15 dage.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne skal som et minimum anvende bestemmelserne i dette direktiv på produkter bestemt til foder, der er produceret i Fællesskabet med henblik på eksport til tredjelande.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes ret til at tillade reeksport under de i artikel 12 i forordning (EF) nr. 178/2002⁽¹⁾ fastlagte betingelser. Forordningens artikel 20 finder tilsvarende anvendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

Artikel 14

1. Direktiv 1999/29/EF ophæves fra den 1. august 2003, uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de frister, der er fastsat i del B i dets bilag III for gennemførelse af de direktiver, der er nævnt i del A i samme bilag.

2. Henvisninger til direktiv 1999/29/EF gælder som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 15

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv inden den 1. maj 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

De vedtagne foranstaltninger anvendes fra den 1. august 2003.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen

ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX
Formand

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO
Formand

BILAG I

Uønskede stoffer	Produkter til foderbrug	Maksimumsindhold i mg/kg (ppm) foderstof, beregnet ved et vandindhold på 12 %
(1)	(2)	(3)
1. Arsen	Fodermidler, undtagen: — mel af græs, mel af tørret lucerne og tørret kløver samt tørrede sukkerroesnitte og tørrede melasserede sukkerroesnitte — fosfater og foderstoffer forarbejdet af fisk eller andre havdyr Fuldfoderblandinger, undtagen: — fuldfoderblandinger til fisk Tilskuds foderblandinger, undtagen: — mineralske foderblandinger	2 4 10 2 4 4 12
2. Bly	Fodermidler, undtagen: — grønfoder — fosfater — gær Fuldfoderblandinger Tilskuds foderblandinger, undtagen: — mineralske foderblandinger	10 40 30 5 5 10 30
3. Fluor	Fodermidler, undtagen: — animalske foderstoffer — fosfater Fuldfoderblandinger, undtagen: — fuldfoderblandinger til kvæg, får og geder: — lakterende — andre — fuldfoderblandinger til svin — fuldfoderblandinger til fjerkræ — fuldfoderblandinger til daggamle kyllinger Mineralske foderblandinger til kvæg, får og geder Andre tilskuds foderblandinger	150 500 2 000 150 30 50 100 350 250 2 000 ⁽¹⁾ 125 ⁽²⁾
4. Kviksølv	Fodermidler, undtagen: — foderstoffer fremstillet ved forarbejdning af fisk eller andre havdyr Fuldfoderblandinger, undtagen: — fuldfoderblandinger til hunde og katte Tilskuds foderblandinger, undtagen: — tilskuds foderblandinger til hunde og katte	0,1 0,5 0,1 0,4 0,2

Uønskede stoffer	Produkter til foderbrug	Maksimumsindhold i mg/kg (ppm) foderstof, beregnet ved et vandindhold på 12 %
(1)	(2)	(3)
5. Nitrit	Fiskemel	60 (udtrykt som natrium- nitrit)
	Fuldfoderblandinger, undtagen:	15
	— foder til selskabsdyr, med undtagelse af fugle og akvariefisk	(udtrykt som natrium- nitrit)
6. Cadmium	Vegetabiliske fodermidler	1
	Animalske fodermidler, undtagen:	2
	— foder til selskabsdyr	
	Fosfater	10 ⁽³⁾
	Fuldfoderblandinger til kvæg, får og geder, undtagen:	1
	— fuldfoderblandinger til kalve, lam og gedekid	
	Andre fuldfoderblandinger, undtagen:	0,5
	— foder til selskabsdyr	
	Mineralske foderblandinger	5 ⁽⁴⁾
	Andre tilskudsfuldfoderblandinger til kvæg, får og geder	0,5
7. Aflatoxin B ₁	Fodermidler, undtagen:	0,05
	— jordnød, kopra, palmekegler, bomuldsfrø, babassu, majs og biprodukter fra fremstillingen heraf	0,02
	Fuldfoderblandinger til kvæg, får og geder, undtagen:	0,05
	— malkekvæg	0,005
	— kalve og lam	0,01
	Fuldfoderblandinger til svin og fjerkræ (undtagen unge dyr)	0,02
	Andre fuldfoderblandinger	0,01
	Tilskudsfuldfoderblandinger til kvæg, får og geder (undtagen tilskudsfuldfoderblandinger til malkekvæg, kalve og lam)	0,05
	Tilskudsfuldfoderblandinger til svin og fjerkræ (undtagen unge dyr)	0,03
	Andre tilskudsfuldfoderblandinger	0,005
8. Blåsyre	Fodermidler, undtagen:	50
	— hørfrø	250
	— hørkager	350
	— maniokprodukter og mandelkager	100
	Fuldfoderblandinger, undtagen:	50
	— fuldfoderblandinger til daggamle kyllinger	10
9. Fri gossypol	Fodermidler, undtagen:	20
	— bomuldsfrøkager	1 200
	Fuldfoderblandinger, undtagen:	20
	— fuldfoderblandinger til kvæg, får og geder	500
	— fuldfoderblandinger til fjerkræ (undtagen æglæggende høns) og kalve	100
	— Fuldfoderblandinger til kaniner og svin (undtagen smågrise)	60

Uønskede stoffer	Produkter til foderbrug	Maksimumsindhold i mg/kg (ppm) foderstof, beregnet ved et vandindhold på 12 %
(1)	(2)	(3)
10. Theobromin	Fuldfoderblandinger, undtagen: — fuldfoderblandinger til voksent kvæg	300 700
11. Flygtig sennepsolie	Fodermidler, undtagen: — rapskager Fuldfoderblandinger, undtagen: — fuldfoderblandinger til kvæg, får og geder (undtagen unge dyr) — fuldfoderblandinger til svin (undtagen smågrise) og fjerkræ	100 4 000 (udtrykt som allyliso- thiocyanat) 150 (udtrykt som allyliso- thiocyanat) 1 000 (udtrykt som allyliso- thiocyanat) 500 (udtrykt som allyliso- thiocyanat)
12. Vinylthiooxazolidon (vinylloxazolidinthion)	Fuldfoderblandinger til fjerkræ, undtagen: — fuldfoderblandinger til æglæggende høns	1 000 500
13. Meldrøje (<i>Claviceps purpurea</i>)	Alle foderstoffer, som indeholder umalet korn	1 000
14. Ukrudtsfrø og frugter, ikke malet eller knust, som indeholder alkaloider, glycosider eller andre toksiske stoffer, enkeltvis eller sammen, deriblandt: a) <i>Lolium temulentum</i> L. b) <i>Lolium remotum</i> Schrank c) <i>Datura stramonium</i> L.	Alle foderstoffer	3 000 1 000 1 000 1 000
15. Ricinusolie — <i>Ricinus communis</i> L.	Alle foderstoffer	10 (udtrykt som ricinus- skaller)
16. <i>Crotalaria</i> spp.	Alle foderstoffer	100
17. Aldrin } isoleret eller sammen, udtrykt 18. Dieldrin } som dieldrin	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,01 0,2
19. Chlorcampher (toxaphen)	Alle foderstoffer	0,1
20. Chlordan (summen af cis- og trans-isomerer og af oxichlordan, udtrykt som chlordan)	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,02 0,05
21. DDT (summen af DDT-, TDE- og DDE-isomerer, udtrykt som DDT)	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,05 0,5
22. Endosulfan (summen af alfa- og beta-isomerer og af endosulfansulfat, udtrykt som endosulfan)	Alle foderstoffer, undtagen: — majs — olieholdige frø — fuldfoderblandinger til fisk	0,1 0,2 0,5 0,005
23. Endrin (summen af endrin og deltacetoendrin, udtrykt som endrin)	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,01 0,05
24. Heptachlor (summen af heptachlor og heptachlor-epoxid, udtrykt som heptachlor)	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,01 0,2

Uønskede stoffer	Produkter til foderbrug	Maksimumsindhold i mg/kg (ppm) foderstof, beregnet ved et vandindhold på 12 %
(1)	(2)	(3)
25. Hexachlorbenzen (HCB)	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,01 0,2
26. Hexachlorcyclohexan (HCH)		
26.1 Alfa-isomerer	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,02 0,2
26.2 Beta-isomerer	Foderblandinger, undtagen: — foderstoffer til malkekvæg Fodermidler, undtagen: — fedtstoffer	0,01 0,005 0,01 0,1
26.3 Gamma-isomerer	Alle foderstoffer, undtagen: — fedtstoffer	0,2 2,0
27. Dioxin (summen af PCDD og PCDF), udtrykt i internationale toksiske ækvivalenter)	Citruskvas	500 pg I-TEQ/kg (øvre påvisningsgrænse) ⁽²⁾
28. Abrikos — <i>Prunus armeniaca</i>	Alle foderstoffer	Frø og frugter af disse plantearter samt derivater fra forarbejdningen må kun forekomme i foderstoffer i form af sporstoffer, som ikke lader sig bestemme kvantitativt
29. Bitter mandel — <i>Prunus dulcis</i> (Mill.) D.A. Webb var. <i>amara</i> (DC.) Focke (= <i>Prunus amygdalus</i> Batsch var. <i>amara</i> (DC.) Focke)		
30. Bøg, uafskallet — <i>Fagus silvatica</i> L.		
31. Sæddodder — <i>Camelina sativa</i> (L.) Crantz		
32. Mowrah, Bassia, Madhuca — <i>Madhuca longifolia</i> (L.) Macbr. (= <i>Bassia longifolia</i> L. = <i>Illipe malabrorum</i> Engl.) — <i>Madhuca indica</i> Gmelin = <i>Bassia latifolia</i> (Roxb.) = <i>Illipe latifolia</i> (Roscb.) F. Mueller)		
33. Purgérbusk — <i>Jatropha curcas</i> L.		
34. Purgercroton — <i>Croton tiglium</i> L.		
35. Indisk sennep — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. and Coss. ssp. <i>integrifolia</i> (West.) Thell.		
36. Sareptasennep — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. and Coss. ssp. <i>juncea</i>		
37. Kinesisk sennep — <i>Brassica juncea</i> (L.) Czern. and Coss. ssp. <i>juncea</i> var. <i>lutea</i> Batalin		
38. Sort Sennep — <i>Brassica nigra</i> (L.) Koch		
39. Etiopisk sennep — <i>Brassica carinata</i> A. Braun		

⁽¹⁾ Medlemsstaterne kan også fastsætte et maksimumsindhold af fluor på 1,25 % af fosforindholdet.

⁽²⁾ Fluorindhold pr. 1 % fosfor.

⁽³⁾ Medlemsstaterne kan også fastsætte et maksimumsindhold af cadmium på 0,5 mg pr. 1 % fosfor.

⁽⁴⁾ Medlemsstaterne kan også fastsætte et maksimumsindhold af cadmium på 0,75 mg pr. 1 % fosfor.

⁽⁵⁾ De øvre koncentrationer beregnes ud fra den antagelse, at alle værdier af de forskellige beslægtede stoffer, som ligger under påvisningsgrænsen, er lig med påvisningsgrænsen.

BILAG II

Uønskede stoffer	Produkter bestemt til foder	Indgrebstærskel i mg/kg (ppm) for et produkt bestemt til foder ved et vandindhold på 12 %	Bemærkninger og yderligere oplysninger (f.eks. arten af de undersøgelser, der skal foretages)
------------------	--------------------------------	---	---

(p.m.)

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 1999/29/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra j)
Artikel 2, litra h)	—
—	Artikel 2, litra c)
—	Artikel 2, litra d)
—	Artikel 2, litra h)
—	Artikel 2, litra k)
—	Artikel 2, litra l)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	—
—	Artikel 4, stk. 2
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	—
—	Artikel 10
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15	Artikel 13

Direktiv 1999/29/EF	Dette direktiv
Artikel 16	—
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Bilag I	Bilag I
Bilag II	—
Bilag III	—
Bilag IV	Bilag II

ERKLÆRING FRA RÅDET

Medlemsstaterne bekræfter, at de på alle måder vil sikre, at de relevante foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af direktivet, vedtages hurtigt inden for den periode, der er fastlagt i artikel 14 og 15.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 2/2002 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-DEN TJEKKISKE REPUBLIK
den 27. marts 2002
om vedtagelse af de almindelige vilkår og betingelser for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i
Fællesskabets programmer

(2002/407/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til tillægsprotokollen til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side ⁽¹⁾ vedrørende Den Tjekkiske Republiks deltagelse i Fællesskabets programmer, særlig artikel 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1 i tillægsprotokollen kan Den Tjekkiske Republik deltage i Fællesskabets rammeprogrammer, særprogrammer, projekter eller andre foranstaltninger inden for en lang række områder. Efter protokollen kan der endvidere føjes andre EF-områder til listen.
- (2) I henhold til artikel 2 i tillægsprotokollen fastsættes vilkårene og betingelserne for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i disse aktiviteter af associeringsrådet.
- (3) De specifikke betingelser, herunder de finansielle følger, for deltagelse i hvert fællesskabsprogram bør aftales mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Tjekkiske Republiks kompetente myndigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Tjekkiske Republik kan deltage i alle de af Fællesskabets programmer, der er åbne for deltagelse fra central- og østeuropæiske kandidatlande, i overensstemmelse med bestemmelserne om vedtagelse af disse programmer.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 30.12.1995, s. 45.

Artikel 2

Den Tjekkiske Republik yder et finansielt bidrag til Den Europæiske Unions almindelige budget, der svarer til de specifikke programmer, som Den Tjekkiske Republik deltager i.

Artikel 3

Repræsentanter for Den Tjekkiske Republik kan deltage som observatører og for de punkter, der vedrører Den Tjekkiske Republik, i de forvaltningsudvalg, der er ansvarlige for at overvåge de programmer, som Den Tjekkiske Republik bidrager finansielt til.

Artikel 4

For projekter og initiativer, der forelægges af deltagere fra Den Tjekkiske Republik gælder så vidt muligt samme betingelser, regler og procedurer vedrørende de pågældende programmer som for medlemsstaterne.

Artikel 5

De specifikke vilkår og betingelser, herunder finansielle bidrag, for Den Tjekkiske Republiks deltagelse i hvert enkelt program aftales mellem Kommissionen og Den Tjekkiske Republiks kompetente myndigheder. Hvis Den Tjekkiske Republik anmoder om ekstern bistand fra Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa ⁽²⁾, kan ovennævnte specifikke vilkår og betingelser fastsættes på grundlag af en finansieringsprotokol.

Artikel 6

Denne afgørelse gælder i en ubegrænset periode.

Den kan opsiges skriftligt af hver part med seks måneders varsel.

⁽²⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2666/2000 (EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1).

Artikel 7

Senest tre år efter denne afgørelses ikrafttræden og hvert tredje år herefter kan associeringsrådet revidere gennemførelsen af afgørelsen på grundlag af Den Tjekkiske Republiks faktiske deltagelse i et eller flere af Fællesskabets programmer.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på den første dag i måneden efter associeringsrådets vedtagelse af afgørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. marts 2002.

På associeringsrådets vegne

J. KAVAN

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. maj 2002

om salg af rester af EF-olivenolie fra det italienske interventionsorgan

(meddelt under nummer K(2002) 1642)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2002/408/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 af 20. juli 1998 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Før den 1. november 1998 opkøbte det spanske, det græske og det italienske interventionsorgan olivenolie som led i ordningen med interventionsopkøb. Lovgrundlaget for denne ordning blev ved forordning (EF) nr. 1638/98 ophævet fra den 1. november 1998. For imidlertid at sikre en harmonisk overgang fra den daværende ordning med interventionsopkøb til den nuværende situation, hvor ordningen ikke længere eksisterer, og for at frigøre EF's interventionscentre for alle endnu disponible olivenoliemængder, bør der gives tilladelse til salg af disse mængder, som stadig er på lager i Italien. Det drejer sig om rester på bunden af tanke, som indeholder en mere eller mindre betydelig procent af olivenolie.

(2) Ifølge artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2754/78 af 23. november 1978 om intervention i olivenoliesektoren⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2203/90⁽⁴⁾, udbydes EF-olivenolie, som interventionsorganerne ligger inde med, til salg ved licitation, medmindre særlige omstændigheder gør det nødvendigt at udbyde den til salg på anden måde. De olivenolierester, der stadig er på lager i Italien, har ikke kunnet

sælges inden for rammerne af det salg, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2599/2001 af 28. december 2001 om salg af rester af EF-olivenolie fra det spanske, det græske og det italienske interventionsorgan⁽⁵⁾, fordi der i Italien ikke er modtaget et tilstrækkeligt antal bud. Derfor må disse rester på ny udbydes til salg. For at de italienske myndigheder kan finde frem til en rimelig løsning, der er i overensstemmelse med betingelserne i forordning (EØF) nr. 2754/78, bør der gives tilladelse til at sælge disse rester ved en underhåndsaftale i stedet for ved licitation.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Det italienske interventionsorgan »Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura« har tilladelse til at sælge 27,1 t rester af EF-olivenolie, som det har på bunden af sine tanke, og som stammer fra interventionsopkøb på EF-markedet for olivenolie, ved en underhåndsaftale.

2. Produktet, der er nævnt i stk. 1, skal sælges inden den 15. juli 2002.

3. Produktet skal leveres før den 8. september 2002.

4. Det italienske interventionsorgan underretter hurtigst muligt Kommissionen om salgsresultatet.

⁽¹⁾ EFT L 210 af 28.7.1998, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 331 af 28.11.1978, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 201 af 31.7.1990, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 345 af 29.12.2001, s. 43.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. maj 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

AFGØRELSE TRUFFET AF EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Nr. 308/2000/KOL

den 30. oktober 2001

om nye retningslinjer for anvendelsen af EØS-statsstøttereglerne for så vidt angår statsstøtte og risikovillig kapital og om niogetyvende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN,

som henviser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig artikel 61 til 63,

som henviser til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽²⁾, særlig artikel 24 og artikel 1 i protokol nr. 3 til denne aftale,

som tager i betragtning, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 24 i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal sætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte i kraft,

som tager i betragtning, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal udstede meddelelser og retningslinjer for sager, der er behandlet i EØS-aftalen, hvis dette er udtrykkeligt fastsat i denne aftale eller i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, eller hvis EFTA-Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt,

som erindrer om de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ⁽³⁾, vedtaget af EFTA-Tilsynsmyndigheden den 19. januar 1994 (EFT L 231 af 3.9.1994 og EØS-tillægget til EFT nr. 32),

som tager i betragtning, at Europa-Kommissionen den 23. maj 2001 vedtog en meddelelse om statsstøtte og risikovillig kapital (EFT C 235 af 21.8.2001, s. 3),

som tager i betragtning, at nævnte meddelelse også er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

som tager i betragtning, at der skal sikres en ensartet anvendelse af statsstøttereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

som tager i betragtning, at EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til punkt II under overskriften »GENERELT« i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen efter høring af Europa-Kommissionen skal vedtage retsakter, der svarer til dem, som Kommissionen vedtager, for at opretholde lige konkurrencevilkår,

som har hørt Europa-Kommissionen,

som erindrer om, at EFTA-Tilsynsmyndigheden har hørt EFTA-staterne på et multilateralt møde om emnet,

HAR TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Retningslinjerne for statsstøtte ændres ved at indsætte et nyt kapitel 10A, statsstøtte og risikovillig kapital, med den ordlyd, der er indeholdt i bilag I til denne afgørelse.

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »EØS-aftalen«.

⁽²⁾ I det følgende benævnt »aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen«.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »retningslinjer for statsstøtte«.

BILAG I

»10A. STATSSTØTTE OG RISIKOVILLIG KAPITAL⁽¹⁾10A.1. *Indledning*

- (1) Europa-Kommissionen opstiller i meddelelsen om statsstøtte og risikovillig kapital⁽²⁾ regler for sin anvendelse af statsstøttereglerne på foranstaltninger, der skal fremme risikovillig kapital. Kommissionen har tidligere formuleret en generel politik til fordel for fremme af risikovillig kapital⁽³⁾ i Fællesskabet. Den har f.eks. udtrykt bekymring over faren for, at Fællesskabets virksomheder skal blive alt for afhængige af lånefinansiering⁽⁴⁾, og fremhævet de muligheder for vækst og jobskabelse, der kunne opstå ved en udvidelse af markederne for risikovillig kapital⁽⁵⁾. Kommissionen mener, at visse typer virksomheder, eller virksomheder på visse stadier af deres eksistens, formentlig er bedre tjent med egenkapitalfinansiering eller tilsvarende finansiering end med lånefinansiering alene som følge af omkostningerne ved gældsbetjeningen og mange låneinstitutters uvilje mod at løbe risici.
- (2) Efter Kommissionens opfattelse har et egenkapitalgab, der indebærer, at der er en vedvarende kapitalmarkedsimperfektion, som forhindrer udbuddet i at tilfredsstille efterspørgslen til en pris, der er acceptabel for begge parter, en negativ virkning for europæiske små og mellemstore virksomheder (SMV) sammenlignet med tilsvarende virksomheder i Nordamerika. Gabet vedrører på den ene side højteknologiske innovative og for det meste unge virksomheder og på den anden side en bred vifte af virksomheder af forskellig alder og i forskellige sektorer med mindre vækstpotentiale, som ikke kan fremskaffe finansiering til deres udvidelsesprojekter uden ekstern risikovillig kapital.
- (3) Kommissionen fremhæver også, at tilvejebringelse af risikovillig kapital hovedsagelig er en kommerciel aktivitet, der indebærer kommercielle beslutninger. De økonomiske og budgetmæssige vilkår er sådanne, at hele udvidelsen af aktiviteter med risikovillig kapital ikke kan opnås og ikke bør forsøges opnået alene gennem offentlige midler. Den vigtigste udfordring er at skabe de rette betingelser for, at de store reserver af privatkapital, der findes i Europa, vil blive anvendt til sådanne investeringer. Denne udfordring angår i lige så høj grad udviklingen i iværksætternes efterspørgsel efter kapital som investorernes udbud af kapital. Derudover har Kommissionen erkendt, at offentlig finansiering kun har en rolle, der er begrænset til at rette op på konstaterede markedsfejl⁽⁶⁾.
- (4) Myndigheden deler Kommissionens synspunkt. Foranstaltninger for offentlig finansiering af risikovillig kapital vil imidlertid uundgåeligt rejse spørgsmål om, hvorvidt de er forenelige med EØS-aftalens statsstøtteregler.

10A.2. *Formålet med og anvendelsesområdet for disse retningslinjer samt forholdet til andre retningslinjer*

- (1) Disse retningslinjer har to hovedformål:
 - at beskrive, hvordan myndigheden vil anvende statsstøtedefinitionen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, på foranstaltninger, der er beregnet til at tilvejebringe eller fremme risikovillig kapital (»foranstaltninger for risikovillig kapital«)
 - at opstille nye kriterier, i henhold til hvilke myndigheden kan godkende sådanne foranstaltninger, som udgør statsstøtte, selv om de ikke er forenelige med de øvrige regler i myndighedens retningslinjer for statsstøtte.
- (2) Disse retningslinjer tager desuden sigte på at forklare, hvorfor det er nødvendigt med statsstøttekontrol på dette område, at forklare vanskelighederne ved at anvende de nuværende retningslinjer på sådanne foranstaltninger og at begrunde, hvorfor myndigheden mener, at de nye forenelighedskriterier er både nødvendige og hensigtsmæssige.
- (3) Oplysningerne i disse retningslinjer kan ikke medføre, at der sættes spørgsmålstejn ved foreneligheden af statsstøtteforanstaltninger, som opfylder kriterierne i de øvrige regler i nærværende retningslinjer for statsstøtte.

⁽¹⁾ Dette kapitel svarer i al væsentlighed til Europa-Kommissionens meddelelse om statsstøtte og risikovillig kapital (EFT C 235 af 21.8.2001, s. 3). Forud for vedtagelsen af meddelelsen om statsstøtte og risikovillig kapital havde Europa-Kommissionen allerede truffet en række beslutninger om statsstøtte og risikovillig kapital. Myndigheden henviser i disse retningslinjer til de samme beslutninger, som der henvises til i Europa-Kommissionens meddelelse.

⁽²⁾ EFT C 235 af 21.8.2001, s. 3.

⁽³⁾ I sit dokument »Risikovillig kapital: En nøgle til jobskabelse i Den Europæiske Union« (SEK(1998) 552 endelig udg. af 31.3.1998) definerede Kommissionen risikovillig kapital som egenkapitalfinansiering til virksomheder i deres opstarts- og udviklingsfase, og udtrykket anvendes i den betydning i nærværende retningslinjer. Udtrykket »venturekapital« refererer hovedsagelig til risikovillig kapital fra investeringsfonde (venturekapitalfonde) oprettet til det formål. Sådanne fonde tilvejebringer en blanding af egenkapital, mezzaninfinansiering og ansvarlig lånekapital, og udtrykket »venturekapital« refererer til hele denne finansiering.

⁽⁴⁾ »Økonomisk reform: rapport om Fællesskabets produkt- og kapitalmarkeder«, KOM(1999) 10 af 20.1.1999.

⁽⁵⁾ »Risikovillig kapital: En nøgle til jobskabelse i Den Europæiske Union«, SEK(1998) 552 endelig udg. af 31.3.1998.

⁽⁶⁾ Statusrapport om handlingsplanen for risikovillig kapital, KOM(2000) 658 endelig af 18.10.2000, punkt 3.4.

- (4) Dette dokument afviger på ingen måde fra bestemmelserne i de gældende retningslinjer for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
- (5) Myndigheden vil være specielt opmærksom på, at disse retningslinjer ikke anvendes til at omgå de principper, der er fastsat i eksisterende kapitler i nærværende retningslinjer for statsstøtte.

10A.3. *Begrundelser for at kontrollere offentlig finansiering af foranstaltninger for risikovillig kapital*

- (1) Bortset fra at EØS-aftalen og aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen pålægger myndigheden at kontrollere statsstøtte i EFTA-staterne — og ligesom det gælder for andre former for offentlig intervention — skal de nationale myndigheder, når de beslutter, om de vil bevilge eller godkende offentlige midler til foranstaltninger, der er beregnet til at fremme risikovillig kapital, så vidt muligt reducere følgende tre særskilte, men dog forbundne risikokategorier:
- Risikoen for, at fordelene for støttemodtagerne (hvad enten det er investorer eller virksomheder) skaber en unødigt fordrejning af konkurrencevilkårene i forhold til deres konkurrenter i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
 - Risikoen for »dødvægt«, eller en manglende igangsættende virkning. Nogle virksomheder, der finansieres gennem offentligt støttede foranstaltninger, ville formentlig under alle omstændigheder have opnået finansiering på samme vilkår. Der er tegn på, at dette sker, om end det ikke er dokumenteret. I så fald sker der en unødigt anvendelse af offentlige ressourcer.
 - Risikoen for »fortrængning«. Tilstedeværelsen af offentligt støttede foranstaltninger kan rent faktisk afholde andre potentielle investorer fra at stille kapital til rådighed.
- (2) Ikke alle offentlige foranstaltninger, der gennemføres til fordel for ordninger med risikovillig kapital, falder ind under definitionen af statsstøtte i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og derfor ind under myndighedens statsstøttekontrol. Næste afsnit i disse retningslinjer rummer derfor en vejledning i, hvordan myndigheden fortolker definitionen af statsstøtte i forbindelse med foranstaltninger for risikovillig kapital.

10A.4. *Anvendeligheden af artikel 61, stk. 1, på foranstaltninger for risikovillig kapital*

- (1) I tilfælde af en foranstaltning i form af et tilskud eller lån er det normalt indlysende, hvilken virksomhed der potentielt er støttemodtageren, når det drejer sig om at vurdere, om der er tale om statsstøtte. Visse konstruktioner, der er udformet med henblik på at fremme risikovillig kapital, er imidlertid mere komplekse, idet de offentlige myndigheder skaber incitamenter for én gruppe økonomiske aktører (investorer) til at stille finansiering til rådighed for en anden gruppe (f.eks. mindre virksomheder). Afhængig af foranstaltningens udformning, og selv om de offentlige myndigheder måske kun har til hensigt at give sidstnævnte gruppe fordele ⁽⁷⁾, kan virksomheder på det ene eller begge »niveauer« være modtagere af statsstøtte. I visse tilfælde indebærer foranstaltningen endvidere, at der oprettes en fond eller et andet investeringsinstrument, som eksisterer særskilt fra investorerne og de virksomheder, der investeres i. I sådanne tilfælde er det også nødvendigt at overveje, om midlerne eller instrumentet kan betragtes som en virksomhed, der modtager statsstøtte.
- (2) Når myndigheden skal vurdere foranstaltninger for risikovillig kapital, skal den derfor overveje muligheden af, at en foranstaltning kan indebære støtte på mindst tre forskellige niveauer:
- støtte til investorer
 - støtte til en fond eller et andet instrument, hvorigennem foranstaltningen formidles (i tilfælde af en investeringsinstitutfond (»fund of funds«) kan der være mere end et enkelt sådant niveau)
 - støtte til de virksomheder, der investeres i.
- (3) For at en foranstaltning kan falde ind under anvendelsesområdet for EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, skal fire kumulative kriterier være opfyldt:
- foranstaltningen skal indebære, at der anvendes statslige midler; når de offentlige myndigheder deltager direkte finansielt i foranstaltninger for risikovillig kapital eller giver skatteincitamenter til investorerne, er dette sædvanligvis selvindlysende
 - foranstaltningen skal fordreje konkurrencen ved at give støttemodtageren en fordel; i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis skal myndigheden antage, at der sandsynligvis er tale om statsstøtte, når der ydes statslige midler på en måde, som ikke vil være acceptabel for en privat investor, der arbejder under normale markedøkonomiske vilkår. Når de offentlige myndigheder derimod investerer på vilkår, der vil være acceptable for en sådan investor, gives der ingen fordel, og der er derfor ikke tale om

⁽⁷⁾ De Europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået, at artikel 87 ikke skelner mellem de omhandlede statsinterventionsforanstaltninger ved henvisning til deres årsager eller mål, men definerer dem i relation til deres virkninger (sag 173/73, Italien mod Kommissionen, Sml. 1974, s. 709).

statsstøtte⁽⁸⁾. Det følger deraf, at når der stilles statslige midler til rådighed på samme vilkår som dem, der gælder for private investorer (*pari passu*), vil det normalt være muligt at konkludere, at foranstaltningen ikke medfører en fordel. Hvis de statslige midler imidlertid stilles til rådighed på mere gunstige vilkår, vil der normalt være tale om en fordel

- denne fordel skal være selektiv, i og med den er begrænset til visse virksomheder; hvis en foranstaltning gælder uden begrænsning eller uden sektormæssig eller geografisk forskel for alle virksomheder overalt i en EFTA-stat, er den ikke selektiv⁽⁹⁾. Enhver foranstaltning, som på grund af sin karakter kun kan gælde for et begrænset antal virksomheder, er imidlertid selektiv. En foranstaltning er ligeledes selektiv, hvis den fastsætter, at der kun kan investeres i visse virksomheder, f.eks. begrænset til en sektor eller region. Det skal bemærkes, at en foranstaltning, der er generel for så vidt angår investorerne (dvs. den er tilgængelig for alle investorer), ikke desto mindre kan være selektiv for så vidt angår de virksomheder, der investeres i⁽¹⁰⁾
 - foranstaltningen skal påvirke samhandelen mellem EØS-aftalens kontraherende parter. Eftersom investering af kapital er en aktivitet, der er genstand for en meget omfattende samhandel mellem EØS-aftalens kontraherende parter, og eftersom enhver foranstaltning, hvorved der gives en fordel til investorerne, har det erklærede mål at påvirke deres investeringsbeslutninger, anser myndigheden normalt dette kriterium for at være opfyldt af foranstaltninger for risikovillig kapital til fordel for investorer. Når myndigheden vurderer en eventuel påvirkning af samhandelen, må den overveje virkningerne mere generelt på tværs af kapitalmarkederne, ikke blot for investorer, som måske eller måske ikke tidligere har været aktive på markedet for tilvejebringelse af egenkapital til de virksomheder, som foranstaltningen er rettet mod. Medmindre det kan påvises, at alle investeringer vil blive foretaget i virksomheder, der beskæftiger sig med aktiviteter, som ikke er genstand for samhandel mellem EØS-aftalens kontraherende parter, anser myndigheden ligeledes dette kriterium for opfyldt på alle niveauer, hvor de øvrige kriterier er opfyldt⁽¹¹⁾.
- (4) Der findes også andre kapitler i nærværende retningslinjer for statsstøtte, som indeholder en fortolkning af, hvorvidt individuelle foranstaltninger falder ind under definitionen af statsstøtte, og som kan være relevante for foranstaltninger for risikovillig kapital. De omfatter bl.a. kapitlerne om offentlige myndigheders kapitalinteresser, om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger i forbindelse med direkte erhvervsbeskatning og om statsgarantier⁽¹²⁾. Myndigheden vil fortsat anvende disse tekster, når den vurderer, om foranstaltninger for risikovillig kapital udgør statsstøtte.
- (5) I overensstemmelse med ovennævnte principper vil myndigheden tage følgende faktorer i betragtning, når den skal afgøre, om der er tale om statsstøtte på hvert af de forskellige niveauer.

(I) Støtte til investorer

Hvis en foranstaltning giver investorer mulighed for at deltage i en virksomheds eller en gruppe virksomheders egenkapital på mere gunstige vilkår end offentlige investorer — eller end hvis de havde foretaget sådanne investeringer uden denne foranstaltning — får disse investorer en fordel⁽¹³⁾. Dette er fortsat tilfældet, selv om investoren gennem foranstaltningen foranlediges til at give en fordel til den eller de pågældende virksomheder. Det forhold, at en markedsfejl ville have medført, at investorerne ikke ville have foretaget sådanne investeringer uden en sådan foranstaltning, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at afkræfte formodningen om en fordel. Investorerne får nemlig tilbudt mere fordelagtige vilkår som kompensation for de faktorer, der forårsager en markedsfejl, og myndigheden mener, at en sådan kompensation skal anses for en fordel, som udgør støtte, hvis investorerne er virksomheder, og hvis de øvrige ovenfor beskrevne betingelser, især selektivitet, er opfyldt. Forudsat at fordelene er begrænset til det beløb, der er nødvendigt for at opveje de faktorer, der forårsager markedsfejl, kan den imidlertid anses for forenelig med EØS-aftalen, hvis den opfylder de principper, der er beskrevet i afsnit 10A.8, på grund af dens begrænsede virkning.

(II) Støtte til et mellemliggende instrument eller en mellemliggende fond

Myndigheden er som helhed af den opfattelse, at en fond er et instrument for overførsel af støtte til investorer og/eller virksomheder, der investeres i, snarere end en støttemodtager i sig selv. I visse tilfælde, navnlig foranstaltninger, der indebærer overførsler til fordel for eksisterende fonde med mange og forskelligartede investorer, kan fonden imidlertid have karakter af en selvstændig virksomhed. I så fald vil der normalt være tale om støtte, medmindre investeringen foretages på vilkår, der ville være acceptable for en normal økonomisk aktør i en markedsøkonomi og derfor ikke giver støttemodtageren nogen fordel.

⁽⁸⁾ Jf. Kommissionens beslutning af 4. oktober 2000 i sag N 172/2000 (Irland) Seed and Venture Capital Fund Scheme (EFT C 37 af 3.2.2001, s. 48).

⁽⁹⁾ Dette kunne f.eks. være tilfældet i forbindelse med en skatteforanstaltning, der fremmer investeringer i en bestemt klasse af finansielle instrumenter.

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. EF-Domstolens dom i sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 6857.

⁽¹¹⁾ I denne forbindelse har EF-Domstolen fastslået følgende: »I forbindelse med et støtteprogram kan Kommissionen indskrænke sig til at undersøge programmets nærmere indhold med henblik på at vurdere, om det som følge af høje støttebeløb eller -satser, arten af de investeringer, der gives støtte til, eller andre vilkår i forbindelse med programmet sikrer en væsentlig fordel for støttemodtagerne i forhold til deres konkurrenter og sandsynligvis tilgodeser virksomheder, der deltager i samhandelen mellem medlemsstaterne«. Sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4013, præmis 18 (fremhævelse tilføjet).

⁽¹²⁾ Det skal imidlertid bemærkes, at garantier, som staten yder til fordel for investeringer i risikovillig kapital, formentlig i højere grad vil indeholde et element af støtte til investoren end i forbindelse med traditionelle lånegarantier, der normalt anses for at udgøre støtte til låntageren snarere end långiveren.

⁽¹³⁾ Dette kan være tilfældet i forbindelse med foranstaltninger, der tilvejebringer finansiering til investorer til investering i en sådan deltagelse, når denne tilvejebringelse sker på betingelser, der er mere gunstige end markedsvilkår.

(III) Støtte til de virksomheder, der investeres i

Det vigtigste kriterium er endnu en gang, om virksomheden har modtaget investeringen på vilkår, der ville være acceptable for en privat investor i en markedsøkonomi. Kriteriet kan for eksempel være opfyldt, når investeringen, der gennemføres via foranstaltninger for risikovillig kapital, foretages jævnsides (pari passu) med sådan en investor eller sådanne investorer. Når dette ikke er tilfældet, er det forhold, at investeringsbeslutningerne træffes af kommercielle administratorer af fonde for risikovillig kapital eller af investorrepræsentanter med interesse i at sikre et maksimalt afkast for fonden, en vigtig indikator, men er ikke i sig selv afgørende. Myndigheden må også tage hensyn til muligheden af, at eventuelle fordele for investorerne i fondene videregives til de virksomheder, der investeres i, når investeringerne ikke foretages af fonden jævnsides med en privat investor i en markedsøkonomi. Hvis en foranstaltning for risikovillig kapital har reduceret risikoen og/eller øget det udbytte, som investorerne får af en bestemt investering, så kan de ikke længere anses for at fungere som en normal økonomisk aktør ⁽¹⁴⁾.

- (6) Om der ydes støtte i forbindelse med en foranstaltning, og i hvilket omfang, afhænger af dens udformning. Nogle foranstaltninger kan f.eks. være generelle foranstaltninger på investorniveau, men indebærer statsstøtte til de individuelle virksomheder ⁽¹⁵⁾, andre foranstaltninger yder statsstøtte til investorerne, men ikke til de virksomheder, der investeres i, gennem anvendelse af det ovenfor beskrevne pari passu-princip ⁽¹⁶⁾, og endnu andre foranstaltninger kan yde statsstøtte på mere end ét niveau ⁽¹⁷⁾.
- (7) Når den samlede støtte til støttemodtagerne er de minimis-støtte som omhandlet i de minimis-reglen og anvendelsen heraf, anses den ikke for at opfylde alle kriterierne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. I forbindelse med foranstaltninger for risikovillig kapital hæmmes anvendelsen af de minimis-reglen af beregningsvanskeligheder (jf. afsnit 10A.5) samt af det forhold, at der med foranstaltningerne måske ydes støtte ikke blot til målvirksomhederne, men også til andre investorer. Kan disse problemer løses, finder den imidlertid fortsat anvendelse. Hvis en ordning tilvejebringer offentlig kapital på 100 000 EUR eller derunder til den enkelte virksomhed over en treårig periode, er det sikkert, at en eventuel støtte til disse virksomheder ligger inden for de grænser, der er fastsat ved de minimis-bestemmelserne i retningslinjerne.

10A.5. Vurdering af foreneligheden af foranstaltninger for risikovillig kapital i henhold til statsstøttereglerne: anvendelse af eksisterende tekster

- (1) Når foranstaltningerne udgør statsstøtte, skal myndigheden vurdere, om de kan erklæres for forenelige med EØS-aftalen i henhold til artikel 61, stk. 2 og 3. De fleste foranstaltninger for risikovillig kapital vil kun kunne erklæres for forenelige i henhold til stk. 3, litra a) (for så vidt angår foranstaltninger, der udelukkende finder anvendelse i regioner, der kan falde ind under undtagelsen i denne bestemmelse), eller stk. 3, litra c).
- (2) De umiddelbare målsætninger for foranstaltninger for risikovillig kapital vil sandsynligvis omfatte fremme af SMV, især nye eller innovative virksomheder eller virksomheder med et stort vækspotentiale, og/eller fremme af udviklingen af en bestemt region. Myndigheden har allerede vedtaget en række tekster, hvorefter statsstøtte med sådanne målsætninger kan tillades i henhold til artikel 61, stk. 3, litra a) eller c) ⁽¹⁸⁾. Den offentlige myndighed, der udformer foranstaltningen, kan også have som målsætning at tilskynde flere investorer til at deltage i tilvejebringelse af denne type finansiering. Der findes ingen tekst om statsstøtte på dette område, og indtil nu har det rent faktisk ikke været udtrykkeligt anerkendt som en målsætning, der i sig selv kan berettige statsstøtte. Dette er imidlertid ikke på nogen måde til hinder for foreneligheden af en foranstaltning, som opfylder betingelserne i andre rammebestemmelser eller retningslinjer.
- (3) Et karakteristisk træk ved de eksisterende retningslinjer, hvorefter der tillades statsstøtte i henhold til artikel 61, stk. 3, litra a) eller c), er, at støtten tillades indtil et niveau svarende til en »subventionsækvivalent« på en fast procentsats af visse omkostninger for den støttemodtagende virksomhed. Disse »støtteberettigede omkostninger« er hovedsagelig faste investeringer i jord, bygninger, nyt produktionsudstyr og immaterielle aktiver (patenter, knowhow osv.), arbejdsomkostninger i tilknytning til investeringer i anlægsaktiver og udgifter til konsulentbistand. Erfaringerne viser imidlertid, at foranstaltninger for risikovillig kapital i mange tilfælde ikke kan erklæres for forenelige efter disse regler som følge af nogle af eller alle nedenstående årsager:

⁽¹⁴⁾ Jf. f.eks. Kommissionens beslutning 98/476/EF (EFT L 212 af 30.7.1998, s. 50). Denne sag var genstand for EF-Domstolens dom i sag C-156/98, jf. fodnote 7.

⁽¹⁵⁾ Se fodnote 11.

⁽¹⁶⁾ Jf. f.eks. Kommissionens beslutning i sag N 705/99, United Kingdom High Technology Fund.

⁽¹⁷⁾ Jf. Kommissionens beslutning 2001/406/EF i sag C 46/2000, Viridian Growth Fund (Nordirland) (EFT L 144 af 30.5.2001, s. 23).

⁽¹⁸⁾ Jf. de gældende retningslinjer for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder og om national regionalstøtte.

- Vanskeligheder med at fastsætte en »subventionsækvivalent« for egenkapital. Mens myndigheden har fastlagt regler for fastsættelse af sådanne ækvivalenter for lån og garantier⁽¹⁹⁾, findes der ikke en sådan formel for egenkapitalen. På den baggrund mener myndigheden, at en teknisk beregningsvanskelighed ikke i sig selv kan være tilstrækkelig til at gøre en foranstaltning uforenelig med EØS-aftalen. Den er ved at undersøge muligheden for en eventuel metodologi i så henseende og vil i mellemtiden være åben over for foreslåede beregningsmetoder, der ledsager anmeldelser af foranstaltninger for risikovillig kapital⁽²⁰⁾.
 - Vanskeligheder med at knytte en forbindelse til de støtteberettigede omkostninger, især under foranstaltninger, hvorved der gives incitamenter til investorerne, bl.a. i forbindelse med foranstaltninger i form af fonde. En sådan forbindelse er ikke let at forlige med den kommercielle fondsadministration, der vil blive krævet af de investorer, som deltager i fondene, og kan give anledning til problemer med hensyn til kontrol og håndhævelse.
 - Det forhold, at ingen af de nuværende tekster giver grundlag for at tillade foranstaltninger, hvorefter der ydes støtte på investorniveau.
- (4) Myndigheden mener, at der generelt er gode begrundelser for fremgangsmåden med »støtteberettigede omkostninger«. Denne fremgangsmåde giver vished, forudsigelighed og et grundlag for at begrænse støtten og for at sikre ligebehandling mellem regioner og EØS-stater. Den har hidtil vist sig at fungere godt og vil sandsynligvis ligge til grund for størstedelen af den fremtidige kontrol med statsstøtte. Myndigheden mener, at der skal fremføres gode begrundelser for at afvige fra den.
- (5) Risikoen ved at afvige fra det princip er især, at der kan tillades statsstøtte, som udelukkende er »driftsstøtte«, dvs. støtte til at dække en virksomheds normale løbende udgifter. Myndigheden mener, at en sådan støtte, som beskytter støttemodtageren mod virkningerne af manglende kommerciel levedygtighed, er blandt de mest konkurrencefordrejende typer statsstøtte, og den kun tillades i begrænset omfang.
- (6) Myndigheden mener imidlertid også, at det forhold, at foranstaltninger for risikovillig kapital ikke kan erklæres for forenelige på grundlag af eksisterende retningslinjer, og, især som følge af ovennævnte vanskeligheder, ikke i sig selv er en begrundelse for at erklære foranstaltningerne for uforenelige med EØS-aftalen. Hvad angår de vanskeligheder, der er anført ovenfor, har myndigheden konstateret følgende:
- De omkostninger, der anses for støtteberettigede i henhold til de eksisterende rammebestemmelser, er af mindre betydning for mange nye eller innovative virksomheder. Under alle omstændigheder vil sådanne omkostninger oftere kunne finansieres med lånekapital; behovet for egenkapital er almindeligvis knyttet til ikke blot aktiver, men også til behovet for driftskapital under en virksomheds opstarts- eller ekspansionsfase.
 - Den manglende forbindelse med de støtteberettigede omkostninger som defineret i de nuværende tekster er ikke nødvendigvis tegn på driftsstøtte, forstået som støtte, der tjener til at afholde en virksomheds normale driftsudgifter og ikke har anden virkning end at sikre dens eksistens. Støtte med en klar tilskyndelsesvirkning for en virksomheds opstart eller ekspansion kan ikke anses for at udgøre driftsstøtte i så henseende og kan derfor accepteres under visse omstændigheder.
 - Hvad angår støtte til investorerne, kan en foranstaltning ikke anses for uforenelig, blot fordi den — som følge af private investorer eller markedsinvestorer deltagelse — udgør statsstøtte for dem samt for de virksomheder, der investeres i. Hvis en overførsel fra staten er forenelig med statsstøttereglerne, mener myndigheden generelt set, at en foranstaltning, hvorved der gives et minimalt incitament til andre økonomiske aktører til at foretage samme overførsel, også bør tillades, selv om dette teknisk set indebærer støtte til disse aktører.

10A.6. Grundlaget for at tillade foranstaltninger for risikovillig kapital i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra a) og c)

- (1) Det vigtigste grundlag for, at myndigheden kan tillade foranstaltninger for risikovillig kapital, også selv om de falder uden for de eksisterende reglers anvendelsesområde, er, at et af de største handicap for SMV — herunder især små virksomheder og virksomheder i opstartsfasen — er vanskeligheden ved at skaffe kapital og kredit. De vigtigste årsager hertil er mangelfulde informationer, investorernes og låneinstitutternes manglende vilje til at løbe risici og de begrænsede garantier, som SMV er i stand til at give⁽²¹⁾. En særlig hindring for tilvejebringelse af egenkapital kan være de høje transaktions- og kontrolomkostninger i forbindelse med den kapital, der skal skaffes til veje.

⁽¹⁹⁾ Jf. f.eks. nærværende retningslinjer for statsstøtte vedrørende de minimis-støtte, statsgarantier og national regionalstøtte.

⁽²⁰⁾ Dette kunne omfatte en metodologi baseret på omkostningerne ved at stille en særlig garanti. Jf. Kommissionens beslutning af 28. februar 2001 i sag N 551/2000 (Tyskland): BTU — Beteiligungskapital für kleine Technologieunternehmen (EFT C 117 af 21.4.2001, s. 17).

⁽²¹⁾ Se i nærværende retningslinjer for statsstøtte, kapitlet om støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV).

- (2) Myndigheden erkender, at offentlig finansiering kun har en rolle, der er begrænset til at rette op på konstaterede markedsfejl. En markedsfejl kan defineres som en situation, hvor der ikke opnås økonomisk effektivitet som følge af imperfektioner i markedsmekanismen. En markedsfejl kan enten give sig udslag i systemets manglende evne til at producere de varer, som ønskes (i dette tilfælde et marked for risikovillig kapital), eller i en dårlig ressourcefordeling, der kunne forbedres på en sådan måde, at nogle forbrugere kunne få det bedre, uden at nogen får det ringere. De eksternaliteter, der er forbundet med uddannelse og forskning og udviklingsvirksomhed, resulterer i en markedsfejl, der berettiger statsstøtte på disse områder.
- (3) Da den økonomiske teori siger, at markedet sædvanligvis ikke vil fungere ordentligt i en eller anden henseende, medmindre betingelserne for fuldkommen konkurrence er opfyldt, reserveres begrebet markedsfejl for situationer, hvor den dårlige ressourcefordeling antages at være alvorlig. Der er to hovedårsager til markedsfejl i forbindelse med markederne for risikovillig kapital, som specielt påvirker adgangen til kapital for SMV og virksomheder i de tidlige faser af deres udvikling, og som kan berettiger offentlig intervention:
- *ufuldstændig og asymmetrisk information*: potentielle investorer har sværere ved at indsamle pålidelige oplysninger om forretningsudsigterne for SMV og nye virksomheder. Specielt hvis disse virksomheder er involveret i meget innovative og risikobetonede projekter, vil ufuldstændig information forværre problemerne i forbindelse med risikovurderingen
 - *transaktionsomkostninger*: små transaktioner er mindre attraktive for investeringsfonde som følge af forholdsvis store omkostninger i forbindelse med investeringsvurderingen og andre transaktionsomkostninger.
- (4) Myndigheden mener, at disse faktorer kan forårsage en markedsfejl, der kunne berettiger statsstøtte. Det er imidlertid nødvendigt at være forsigtig. Det forhold, at efterspørgsel efter finansiering, såvel lån som egenkapital, ikke tilfredsstilles, er ikke i sig selv et tegn på markedsfejl. Myndigheden mener nemlig, at der ikke foreligger en generel markedsfejl i forbindelse med risikovillig kapital inden for EØS-området. Den accepterer imidlertid, at der er markedsgebyr for visse typer investeringer, i visse faser af virksomhedernes levetid. Den anerkender også, at der er særlige vanskeligheder i områder, som kan få støtte efter artikel 61, stk. 3, litra a) og c) (»støttede områder«). Disse gebyr og vanskeligheder er i en vis grad allerede anerkendt i de eksisterende rammebestemmelser for statsstøtte, og når disse kan anvendes på foranstaltninger for risikovillig kapital, vil myndigheden være rede til fortsat at gøre dette.
- (5) Myndigheden vil derfor kræve bevis for markedsfejl, før den er rede til at tillade foranstaltninger for risikovillig kapital, som falder uden for de eksisterende reglers anvendelsesområde. Den kan imidlertid være rede til at acceptere, at dette er tilfældet, når hver kapitaltranche til en virksomhed fra foranstaltninger for risikovillig kapital, som på deres side er helt eller delvis finansieret gennem statsstøtte, maksimalt indeholder 500 000 EUR, eller 750 000 EUR i regioner, der er berettiget til støtte i henhold til artikel 61, stk. 3, litra c), eller 1 mio. EUR i regioner, der er støtteberettiget efter artikel 61, stk. 3, litra a) ⁽²²⁾. Dette skyldes, at argumentet om, at der er tale om markedsfejl på grund af høje transaktionsomkostninger, er mere overbevisende for små transaktioners vedkommende. Det forhold, at en markedsfejl anerkendes, ændrer imidlertid ikke støttekarakteren af en bestemt foranstaltning eller behovet for at vurdere dens forenelighed, specielt efter bestemmelserne i afsnit 10A.8 nedenfor.
- (6) Når det anerkendes, at der foreligger en markedsfejl, vil myndigheden undersøge, om en eventuel statsstøtteforanstaltning står i rimeligt forhold til den formodede markedsfejl, som den har til formål at afhjælpe, og forsøge at sikre, at en eventuel konkurrencefordrejning mindskes mest muligt. Den mener, at dette bedst kan opnås gennem foranstaltninger, der lige netop er tilstrækkelige til at sikre, at markedsinvestorerne stiller kapital til rådighed, og som resulterer i, at investeringsbeslutningerne træffes på et kommercielt grundlag og på betingelser, der ligger så tæt som muligt op ad dem, der gælder i en normal økonomi.
- (7) De forskellige mulige modeller for foranstaltninger for risikovillig kapital og den forholdsvis nye karakter af visse af de konstruktioner, der udformes af EFTA-staterne, indebærer, at myndigheden ikke er i stand til at fastlægge stramme kriterier, hvorefter den kan afgøre, om den skal tillade sådanne foranstaltninger. Den har imidlertid påpeget visse elementer, som den vil anse for positive, og andre, som den vil anse for negative i forbindelse med vurderingen. Disse elementer er anført i afsnit 10A.8. Det forhold, at kriterierne udformes på denne måde, styrker betydningen af, at alle foranstaltninger for risikovillig kapital, som udgør eller kan udgøre statsstøtte, anmeldes til myndigheden i henhold til artikel 1, stk. 3, i aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, før de iværksættes, medmindre de er fritaget for anmeldelse gennem en fritagelse som den, der er anført i punkt 10A.4(7). Hvis myndigheden er i besiddelse af en fuldstændig anmeldelse, der viser, at en foranstaltning indeholder adskillige positive elementer og ingen negative elementer, vil myndigheden bestræbe sig på at foretage en hurtig vurdering af den, inden for de frister, der er fastsat i den proceduremæssige del af nærværende retningslinjer for statsstøtte.

⁽²²⁾ Særskilte kapitaltilførsler med seks måneders mellemrum vil blive anset for at være en del af den samme tranche, ligesom det ville gælde for forskellige kapitaltilførsler — selv over en længere periode — for hvilke der gives et tilsagn som en del af en enkelt transaktion.

10A.7. *Støtteforanstaltningens form*

- (1) Myndigheden mener, at det generelt er op til EFTA-staten at vælge støtteforanstaltningens form. Dette gælder ligeledes for foranstaltninger for risikovillig kapital. Som angivet i afsnit 10A.8 vil der ved myndighedens vurdering af sådanne foranstaltninger imidlertid også blive taget hensyn til, om de tilskynder markedsinvestorerne til at stille risikovillig kapital til rådighed for »målvirksomhederne«, og om de kan forventes at resultere i, at investeringsbeslutningerne træffes på et kommercielt (dvs. profitmaksimerende) grundlag. De former for incitamenter, der kan føre til dette resultat, og som derfor kan betragtes positivt efter kriterierne i afsnit 10A.8, hvor de udgør statsstøtte, omfatter efter myndighedens opfattelse blandt andet følgende:
 - Oprettelse af *investeringsfonde* (»venturekapitalfonde«), hvori staten er partner, investor eller deltager, også selv om den er det på mindre fordelagtige vilkår end andre investorer.
 - *Tilskud* til venturekapitalfonde til dækning af en del af deres administrationsomkostninger.
 - *Andre finansielle instrumenter* til fordel for investorer i risikovillig kapital eller til fordel for venturekapitalfonde med henblik på at tilvejebringe ekstra kapital til investering.
 - *Garantier* til investorer i risikovillig kapital eller til venturekapitalfonde mod en del af investeringstabene, eller garantier for lån til investorer/fonde, der investerer i risikovillig kapital ⁽²³⁾.
 - *Skattemæssige incitamenter* til investorer til gennemførelse af investeringer med risikovillig kapital.
- (2) Myndigheden har ikke til hensigt at benytte kriterierne i nedenstående afsnit til at tillade foranstaltninger, hvorved der kan tilvejebringes kapital til en virksomhed *udelukkende* i form af lån (herunder ansvarlige lån og »egenkapitallån«) eller andre instrumenter, som giver investor/långiver et fast minimumsafkast, hvad enten det sker gennem fonde eller gennem andre midler. En sådan tilvejebringelse af kapital er ikke »risikovillig kapital« efter definitionen i fodnote 3, og myndigheden anser de eksisterende regler, som blandt andet dækker beregningen af et eventuelt støtteelement og forbindelsen med de støtteberettigede omkostninger, for at være tilstrækkelige til at vurdere sådanne foranstaltninger.
- (3) Myndigheden har ikke til hensigt at benytte kriterierne i nedenstående afsnit til at tillade en ad hoc-foranstaltning, hvorved der tilvejebringes kapital til en individuel virksomhed.

10A.8. *Kriterier for vurdering af forenelighed*

- (1) Som allerede forklaret i afsnit 10A.6 er kriterierne udtrykt i form af »positive og negative elementer«. Ikke alle elementerne har samme vægt, og i nedenstående liste er de vigtigste elementer anført først. Intet enkelt element er afgørende, og der findes heller ikke noget sæt af dem, der i sig selv kan anses for tilstrækkeligt til at sikre forenelighed. I visse tilfælde kan deres anvendelighed, og den vægt de tillægges, være afhængig af foranstaltningens form. Ved myndighedens vurdering vil der blive taget hensyn til enhver foranstaltnings regionale specificitet, og der vil blive foretaget en samlet efterprøvning af proportionaliteten.

Foranstaltningerne vil blive vurderet på hvert niveau. I tilfælde, hvor tilvejebringelsen af risikovillig kapital til en virksomhed er forbundet med omkostninger, som er støtteberettigede ifølge eksisterende retningslinjer, kan disse anvendes som alternativ til nedenstående principper ved vurderingen af støtten til denne virksomhed, i overensstemmelse med punkt 10A.2(3) og 10A.5(2) ovenfor. Hvis den pågældende foranstaltning også yder støtte på investorniveau, skal en sådan støtte imidlertid fortsat vurderes i overensstemmelse med nedenstående principper.

- (2) Når de lofter for transaktionernes størrelse, der er fastsat i punkt 10A.6(5), er opfyldt, og når kun investorer (eller et investeringsinstrument) modtager statsstøtte i henhold til foranstaltningen, er en sådan statsstøtte forenelig i det omfang, hvori den står i rimeligt forhold til de omkostningsulemper, som den skal afhjælpe, såsom de højere relative omkostninger ved analyse og administration af små investeringer. Bestemmelserne i punkt 10A.8(3) nedenfor vil blive anvendt til at vurdere, om det forholder sig sådan.

Myndigheden kræver, at der fremlægges bevis for markedsfejl, når de lofter for transaktionernes størrelse, der er fastsat i punkt 10A.6(5), er overskredet.

- (3) Når først der er konstateret markedsfejl, undersøger myndigheden følgende elementer ved vurderingen af en foranstaltning for risikovillig kapital efter EØS-aftalens statsstøttebestemmelser:

⁽²³⁾ Den anden mulighed er et af US Small Business Administrations interventionsmidler til fordel for Small Business Investment Companies.

En begrænsning af investeringerne eller subsidiært størstedelen af de investerede midler:

- til små virksomheder ⁽²⁴⁾ eller endog »mikro«-virksomheder, og/eller
- til mellemstore virksomheder under deres opstartsfasen eller anden tidlige fase ⁽²⁵⁾ eller i støtteberettigede områder

vil blive anset for et positivt element. Adgangen til finansiering for mellemstore virksomheder ud over deres opstartsfasen eller tidlige fase bør være underlagt en begrænsning pr. virksomhed for den samlede finansiering via foranstaltningen. En begrænsning til mindre transaktionsstørrelser (dvs. under 500 000 EUR eller 750 000 EUR i regioner, der er støtteberettiget efter artikel 61, stk. 3, litra c), eller 1 mio. EUR i de regioner, der er støtteberettiget efter artikel 61, stk. 3, litra a)) eller til et givet niveau for påvist markedsfejl vil også blive anset for et positivt element.

Foranstaltningerne skal være rettet mod et fejlslagent marked for risikovillig kapital. Hvis en foranstaltning indebærer, at der tilvejebringes finansiering til virksomheder hovedsagelig i form af egenkapital eller kvasiegenkapital, så vil dette blive anset for positivt. Når foranstaltningerne tilvejebringer betydelige finansieringsbeløb i andre former eller tilsyneladende ikke har en tilstrækkelig tilskyndelsesvirkning (dvs. når de støtter investeringer i risikovillig kapital, som ville være blevet foretaget selv uden foranstaltningerne), vil dette blive anset for negativt. Dette kunne være tilfældet med foranstaltninger, hvor der gives yderligere finansiering til en virksomhed, der allerede har modtaget kapitaltilførsel med støtte.

Investeringsbeslutningerne skal være overskudsbaserede. En forbindelse mellem investeringsresultatet og afkastet til de ansvarlige for investeringsbeslutningerne vil være et positivt element. Dette anses for at være opfyldt:

- ved foranstaltninger, hvorved hele den kapital, der investeres i målvirksomhederne, kommer fra markedsøkonomiske investorer, som også træffer investeringsbeslutningen, idet støtten blot er en tilskyndelse for dem til at gøre dette, og
- ved andre foranstaltninger med væsentlig deltagelse af markedsøkonomiske investorers kapital, som på kommercielle vilkår (dvs. kun for overskuddets skyld) investeres direkte eller indirekte ⁽²⁶⁾ i »målvirksomhedernes« egenkapital.

For så vidt angår fonde vil tilvejebringelse af mindst 50 % af en fonds kapital, eller 30 % i tilfælde af foranstaltninger i støtteberettigede områder, blive anset for at udgøre »væsentlig deltagelse«, idet dog hver foranstaltning vil blive vurderet for sig selv, og andre aspekter vil have indvirkning på myndighedens vurdering. Yderligere positive elementer vil være:

- en aftale mellem en professionel fondsadministrator og deltagerne i fonden, hvorefter administratorens aflønning er afhængig af resultatet, og hvori fondens målsætninger og den påtænkte tidsplan for investeringerne er angivet
- markedsinvestorerne repræsentation i beslutningstagningen, og
- anvendelse af bedste praksis og lovbestemt tilsyn med forvaltningen af fonde.

Er der ikke et sådant element til at angive, at investeringsbeslutningerne vil være kommercielt baserede, vil det blive anset for negativt. Dette vil være tilfældet i forbindelse med foranstaltninger, der er så små, at de kun er rettet mod nogle få projekter og ikke er økonomisk levedygtige, eller foranstaltninger, der udelukkende eller hovedsagelig er truffet for at skaffe finansiering til en på forhånd kendt bestemt virksomhed.

Graden af konkurrencefordrejning mellem investorer og mellem investeringsfonde bør minimeres. Myndigheden vil se positivt på et udbud med henblik på fastlæggelse af eventuelle »præferencevilkår« til investorer eller muligheden for at tilbyde andre investorer sådanne vilkår. Denne mulighed kan tage form af en offentlig indbydelse til investorer ved iværksættelsen af en investeringsfond, eller kan tage form af en ordning (f.eks. en garantiordning), som forbliver tilgængelig for nye deltagere i en længere periode. De måder, hvorpå dette positive element kan opnås, vil nødvendigvis afhænge af den pågældende foranstaltnings form. Mangelen på en sådan kontrol med overkompensation til investorerne, eller en foranstaltning, hvor risikoen for tab bæres fuldt ud af den offentlige sektor, og/eller hvor fordelene udelukkende går til de andre investorer, vil imidlertid blive anset for et negativt element.

⁽²⁴⁾ Efter myndighedens definition som angivet i nærværende retningslinjer for statsstøtte i kapitlet om støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV).

⁽²⁵⁾ European Venture Capital Association definerer opstartsfinansiering som »finansiering, der ydes til virksomheder til produktudvikling og indledende markedsføring. Virksomhederne kan være i færd med at blive oprettet eller kan have været aktive i kort tid, men har ikke solgt deres produkter kommercielt«, og finansiering i anden tidlig fase som »finansiering til virksomheder, der stadig er i færd med forskning og produktudvikling, eller som har afsluttet produktudviklingsfasen og har behov for yderligere midler til at indlede kommerciel fremstilling og salg. De giver endnu ikke et overskud«.

⁽²⁶⁾ »Ved indirekte« forstås investeringer via fonde eller andre investeringsinstrumenter.

Sektorbestemt fokus. Eftersom mange fonde i den private sektor fokuserer på specifikke teknologier eller endog sektorer (f.eks. sundhed, informationsteknologi, kultur), kan myndigheden acceptere, at der fokuseres på en bestemt sektor, når der er en kommerciel begrundelse herfor, og når det desuden er i offentlighedens interesse. I overensstemmelse med myndighedens konsekvent mindre positive holdning til sektormæssige statsstøtteforanstaltninger, især i følsomme sektorer med overkapacitet, bør foranstaltningerne dog specifikt udelukke, at der ydes støtte til virksomheder i skibsbygnings- og EKSF-sektoren.

Investeringer på grundlag af forretningsplaner. Eksistensen af en forretningsplan for hver enkelt investering, som indeholder detaljerede oplysninger om produkter, salg og rentabilitet, og hvori projektets ex ante-levedygtighed er angivet, er normal kommerciel praksis i en professionel fondsadministration og vil blive anset for positivt. Foranstaltninger, hvori der ikke er nogen »udtrædelsesmekanisme« for statens direkte eller indirekte deltagelse i individuelle virksomheder, vil blive negativt anset.

Undgåelse af kumulering af støtteforanstaltninger i en enkelt virksomhed. Hvis en foranstaltning indebærer støtte til de virksomheder, der investeres i, kan myndigheden anmode en EFTA-stat om at afgive tilsagn om at vurdere og fastsætte grænser for andre former for statsstøtte til virksomheder, som finansieres gennem foranstaltningen for risikovillig kapital, herunder i henhold til godkendte ordninger. For sådanne foranstaltninger, og medmindre EFTA-staten afgiver tilsagn om, at disse virksomheder ikke vil modtage anden statsstøtte end de minimis-støtte, bør EFTA-staten — med henblik på undersøgelse og godkendelse — forelægge myndigheden en rimelig vurdering af foranstaltningens støtteelement, som vil blive benyttet ved anvendelsen af kumuleringsreglerne. Når den kapital, der stilles til rådighed for en virksomhed i henhold til en sådan foranstaltning for risikovillig kapital, anvendes til at finansiere startinvesteringen og forsknings- og udviklingsomkostningerne eller andre omkostninger, som er støtteberettigede i henhold til andre rammebestemmelser, bør EFTA-staten medtage det støtteelement, der er indeholdt i foranstaltningen for risikovillig kapital, når den anvender de relevante støtteløfter.

10A.9. Afsluttende bemærkninger

Myndigheden har til hensigt at anvende disse retningslinjer i fem år. Eftersom fremgangsmåden i disse retningslinjer afviger fra tidligere metoder i forbindelse med statsstøttekontrol, og eftersom den omhandler et område i hurtig udvikling inden for økonomien i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, forbeholder myndigheden sig imidlertid ret til at ændre sin fremgangsmåde på baggrund af de indhøstede erfaringer. Den kan også redegøre nærmere for sin fremgangsmåde med hensyn til særlige spørgsmål, i tilfælde hvor dette kan være til hjælp.»

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 163/2002 af 28. januar 2002 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 368/98 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af glyphosat afsendt fra Malaysia eller Taiwan, uanset om de er angivet med oprindelse i Malaysia eller Taiwan eller ej, og om afslutning af undersøgelsen vedrørende importen fra en malaysisk og en taiwansk eksporterende producent

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 30 af 31. januar 2002)

Side 8:

— i artikel 1, stk. 1:

i stedet for: »(Taric-kode 2931 00 95*89)«

læses: »(Taric-kode 2931 00 95*82)«.

— i artikel 1, stk. 2:

i stedet for: »(Taric-kode 2931 00 95*89)«

læses: »(Taric-kode 2931 00 95*82)«.

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 311/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse magnetplader (3,5"-disketter) med oprindelse i Hongkong og Republikken Korea

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 50 af 21. februar 2002)

Side 23, artikel 1, stk. 2, i skemaet:

i stedet for:

»Land	Selskab	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
Hongkong	Jackin Magnetic Co. Ltd	7,2 %	8775
	Plantron (HK) Ltd	6,7 %	8776
	Technosource Industrial Ltd	13,3 %	8778
	Alle andre eksporterende producenter	24,7 %	8999
Republikken Korea	Alle eksporterende producenter	8,1 %	—«

læses:

»Land	Selskab	Antidumpingtold	Taric-tillægskode
Hongkong	Jackin Magnetic Co. Ltd	7,2 %	8775
	Plantron (HK) Ltd	6,7 %	8776
	Technosource Industrial Ltd	13,3 %	8778
	Alle andre eksporterende producenter	27,4 %	8999
Republikken Korea	Alle eksporterende producenter	8,1 %	—«

Berigtigelse til protokol til Europaafspraken om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side om overensstemmelsesvurdering og accept af industriprodukter (PECA)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 135 af 17. maj 2001)

Denne berigtigelse er foretaget ved berigtigelsesprotokol, undertegnet i Bruxelles den 11. marts 2002, af Rådet som depositar.

Side 54, bilag »Medicinsk udstyr«, afdeling II, »Spanien«:

i stedet for: »Ministerio de Ciencia y Tecnología.«

læses: »Ministerio de Sanidad y Consumo.«.
